ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 5 – říjen 2018 • Ročník 20 • Cena 5,- Kč

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

„Indiánské léto ve Střechově nad Sázavou“; foto Josef Korn

Hasiči z Trhového Štěpánova pořádali o letních prázdninách soustředění mladých hasičů. Všem zúčastněným patří obrovský dík za uskutečnění této akce, za přípravu táborové hry, postavení tábora, technické zázemí, vedení dětí a také „nakrmení“ všech indiánů. Všichni odvedli veliký kus práce pro radost našich dětí, které se zde nejen bavily, ale jistě se také mnohé naučily. Děkujeme.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

úvodem mého příspěvku Vás srdečně zdravím. Podzimní rovnodennost ukončila letní období, co jsme pocítili 26. září prvními mrazíky. Věřím, že babí léto nám přinese krásné podzimní dny, které všichni prožijeme ve zdraví a pohodě. Obracím se na Vás s aktuálními informacemi v tomto podzimním čísle Zpravodaje Štěpánovska.

Klubové zázemí FK Trhový Štěpánov – přístavba, nástavba a stavební úpravy

V současné době stojí hrubá stavba se střechou, vyzdívají se příčky a instalují se vnitřní rozvody. Stavba úspěšně pokračuje.

Hrubá stavba kabin se zakrytím střechy; foto archiv města

Zázemí pro vzdělávání na ZŠ Trhový Štěpánov

Stavba je zdržena odstoupením stavební firmy z realizace projektu. Bude vypsané nové výběrové řízení, stavba se protáhne o několik měsíců. Bohužel v dnešní době přetlaku práce a nedostatku dělnických řemesel není tato situace nic mimořádného. Věřím, že se vše podaří vyřešit a stavbu realizovat.

Oprava kaple a dalších prvků hřbitova v Trhovém Štěpánově

Práce pokračují, vyměňuje se střešní krytina a oplocení. Parkovací plocha před hřbitovem se bude realizovat v druhé části projektu.

Původní dosluhující střešní krytina; foto archiv města

Okna potřebovala urychlenou výměnu; foto archiv města

Jsou osazena nová okna a částečně krytina; foto archiv města

Osazena nová okna; foto archiv města

Připravena podezdívka pod plotové dílce; foto archiv města

Panská stodola

Panská stodola byla součástí Štěpánovského dvora. Vystavěna byla před staletími, kámen na stavbu byl dolován v kopci Paseka. Jedlové dřevo na krov bylo těženo v místech dnešní ulice Lipová až k rybníku Žoldánka. V kronice hasičů Trhového Štěpánova je zápis, že 27. listopadu 1887 hořela celé tři týdny panská stodola ve Štěpánově. K požáru se dostavili i vlašimští a po celodenním úsilí přenechali další starost domácím. Za první republiky při pozemkové reformě byla stodola rozdělena a předána do soukromého vlastnictví občanům, kteří pracovali u Dvora. Po založení ZD Trhový Štěpánov je využívalo družstvo. Po roce 1989 byla stodola vrácena zpět majitelům, ti ji v současné době zbourali.

Demolice Panské stodoly; foto archiv města

Chodník Dubějovická

Byla dokončena stavba chodníku v Dubějovické ulici a zkolaudována současně s chodníkem V Bráně. Jsem velice rád, že tyto obě silně frekventované ulice jsou opatřeny chodníky pro ochranu chodců. **Připomínám, že chodník slouží chodci – ne parkování automobilů!!**

Zkolaudovaný chodník v Dubějovické ulici; foto archiv města

Kůrovcová kalamita

Letošní počasí obzvláště nahrálo lýkožroutu smrkovému. Škody, které způsobil, jsou obrovské. Není lokalita,

Larvy kůrovce smrkového; foto archiv města

Těžba napadeného dřeva; foto archiv města

Chemická ochrana napadených stromů; foto archiv města

kterou by nezasáhl. Ceny dřeva jdou rapidně dolů. Nejsou ani kapacity na rychlou těžbu a odvoz. Odborníci hovoří o kalamitě, která se už nedá zvládnout.

Lokalita Nad Městem v Trhovém Štěpánově Výstavba rodinných domů

Příprava lokality Nad Městem pro výstavbu rodinných domů začala zhruba před 12 lety. Tento čas provázel stovky hodin úmorné práce, jak města Trhový Štěpánov, tak odborníků v této věci. A samozřejmě milionové náklady z rozpočtu města na zpracování geometrického plánu, projektů, studie, regulačního plánu a výkupu pozemků na komunikace. Největší úsilí dal a ještě dá výkup pozemků. Jednání s přibližně 45 majiteli o desítkách pozemcích je nadlidská práce. Bohužel bez vykoupení a zprůchodnění komunikací se nedají řešit inženýrské sítě, atd. Brzda této lokality je na několika zatím nevykoupených pozemcích.

Město Trhový Štěpánov všem majitelům ve zmíněné lokalitě zhodnotilo pozemky z ceny orné půdy na cenu stavebního pozemku a to **ZDARMA**. Jiné obce tuto situaci řeší tak, že majitel stavebních pozemků předá obci zasíťované a povrchově upravené ulice **ZDARMA**. Žádám poslední majitele nevykoupených pozemků, aby v této věci byli vstřícní a nebrzdili rozvoj našeho města. Děkuji.

Území Nad Městem určené k výstavbě rodinných domů; foto Josef Korn

Vodovod Trhový Štěpánov – Dalkovice – Střechov nad Sázavou a vodovod Sedmpány – Dubějovice

Bylo vydáno stavební povolení na vodovodní přivaděč Trhový Štěpánov – Dalkovice – Střechov nad Sázavou. Město připravuje žádost o dotaci na tuto stavbu. Je zpracován projekt na vodovod Sedmpány – Dubějovice s připojením na dálkový přivaděč HUPEPA (Humpolec, Pelhřimov, Pacov).

Žádám občany zmíněných místních částí (z Dalkovic jen ten, kdo ještě není připojen), kteří mají zájem o připojení na veřejný vodovod, aby se přihlásili na Městském úřadě Trhový Štěpánov, telefon 317 851 163.

Poděkování

Tragicky zemřel P. Marek Martiška MIC, bývalý farář v Trhovém Štěpánově. Marek Martiška působil v Trhovém Štěpánově v létech 2007 až do roku 2015 jako farář. Patřil k řádu Mariánů, na naši faru dojížděl z Hrádku ve Vlašimi. Marek byl velice oblíbený a schopný. Vytvořil kolem sebe velké společenství věřících a přátel. Na pátera Marka nám zůstalo mnoho krásných vzpomínek. Každému dovedl poradit, s každým se dohodl. Zapadl do našeho života. Chodil s místními sportovat, zašel do zdejší restaurace, pobavil se. Byl to kamarád. Jeho velkým koníčkem byla myslivost, na jeho popud bylo ve městě zorganizováno několik mysliveckých slavností s Hubertskou mší svatou.

Děkuji panu faráři Marku Martiškovi za jeho přínos městu Trhový Štěpánov a jeho občanům.

Odpočívej v pokoji.

Poslední rozloučení s kapelníkem

Josef Nerad z Chlumu; foto z rodinného alba

Poslední rozloučení s panem Josefem Neradem z Chlumu bylo 17. srpna 2018 ve štěpánovském kostele. Pan Josef Nerad dlouhá léta působil jako kapelník dechové hudby. Známý byl po celém okolí. Trhový Štěpánov si ho téměř přivlastňoval. Nebyl ples nebo veřejná slavnost, kterou by Trhový Štěpánov odbyl bez „Nerada". Josef bavil lidi se svou kapelou, ale také jich nespočet doprovodil na poslední cestě.

Děkuji panu Josefu Neradovi za neocenitelnou práci pro město Trhový Štěpánov a jeho obyvatele.

Odpočívej v pokoji.

Smuteční průvod městem; foto archiv města

Blahopřání

Prezident Agrární komory České republiky Zdeněk Jandejsek dne 26. září 2018 na pražském Žofíně u příležitosti 25. výročí jejich organizace předal ocenění lidem, kteří se zasloužili o rozvoj českého zemědělství a venkova. Z okresu Benešov byli oceněni tři kandidáti, mezi nimi i Ing. Václav Nekvasil z Trhového Štěpánova. Ing. Václav Nekvasil celý život pracoval v zemědělství, kde odvedl velký kus práce. Panu inženýru Václavu Nekvasilovi z celého srdce gratuluji k jeho významnému ocenění a přeji mu hodně úspěchů v jeho další práci.

Prezident Agrární komory předává ocenění kandidátům na pražském Žofíně" foto archiv Agrární komory

Zloba, závist, zášť, strach a svár, ty ať pominou …

Určitě některý z Vás dostal anonymní dopis od vašeho „spoluobčana". Je namířen proti mé osobě, panu Nekvasilovi, učitelům Základní školy a paní místostarostce. Těchto dopisů přišlo mnoho, hlavně proti učitelům Základní školy. Dvakrát se tyto dopisy řešily s pedagogickým sborem, a vždy vyplynulo, že jsou to **smyšlené lži**. Tento zhrzený pisatel, plný zášti a vzteku, špiní naše spoluobčany, špiní jejich poctivou práci. Je zřejmě psychicky nemocný a asi mu není pomoci. Každý problém se dá řešit diskusí a dialogem, bohužel pisatel jen anonymy. Vůči mé osobě je nanejvýš zaujatý, protože jeho dopisy mi nařizovaly, koho mám z kterého místa (postu) vyhodit a asi nahradit „jím". To jsem bohužel neudělal, tak se jeho vztek ještě zvýšil. Vím, že tato zášť a vztek se projevuje i zevně, tudíž bude lehce identifikovatelný-á podle zhrzeného zevnějšku. Naše rodina žije v Trhovém Štěpánově staletí, prapředci hospodařili na 10 ha výměře polností. Každý hospodář svůj majetek předal synovi, to se stalo i v mém případě.

Jednou jsem se díval na starší český film. Děj se odehrával ve starém pavlačovém domě v Praze. Hlavní roli hrál Rudolf Hrušínský. Byl starý, zapšklý, závistivý člověk, který svým sousedům psal anonymy a sváděl je tak proti sobě. Měl jedno svoje pořekadlo: „Když někdo přečte můj anonym, musí se mu rozlít žluč v těle." Vskutku, z dopisů byly různé rozepře a hádky, až jednou ho mladí manželé prokoukli, před ním dopisy roztrhli a políbili se. Starý intrikář zalapal po dechu a vzteky mu puklo srdce, svalil se a skonal.

Vážení spoluobčané, zášť, nenávist a intriky jsou vlastností nedobrých lidí. Děkuji Vám všem, kteří jste mi volali a tento anonym odsoudili, s tím „co je to za psychopata".

Děkuji za Vaši podporu, věřím Vaší důvěře a společnému budování našeho města a místních částí.

Pozvánka

Milí spoluobčané, srdečně Vás všechny zvu na vánoční trhy 1. prosince 2018 na Náměstí v Trhovém Štěpánově.

Poděkování

Milí spoluobčané, děkuji Vám za účast v komunálních volbách.

Děkuji za Vaše rozhodnutí, kterým jste vyjádřili svoji vůli. Děkuji, že jste si zachovali chladný rozum i ve špinavé předvolební kampani, která u nás probíhala.

Jsem rád, že i v dnešní době má větší váhu charakter a pravda, než snůška lží a intrik.

Děkuji za Vaši podporu a spolupráci, které si velice vážím. Přeji stálé zdraví.

Josef Korn, starosta města Trhový Štěpánov

Nová matrikářka Ing. Marie Benešová

Touto cestou bychom Vám rádi představili novou matrikářku Ing. Marii Benešovou, kterou můžete od srpna vídat na městském úřadě. Jistě jste zaznamenali květnovou kauzu, kdy Ministerstvo vnitra přišlo s návrhem na zrušení třetiny matrik v České republice. Tímto bychom Vás chtěli ujistit, že u nás její zrušení nehrozí.

To, že si o svém osudu nakonec každý úřad mohl rozhodnout sám, uvítalo i Město Trhový Štěpánov. Dle našeho názoru je pro rozvoj města a komfort občanů matriční úřad v našem katastru nezbytností a nikoliv uváděnou nostalgií. V souvislosti s matrikou každého napadnou právě ministerstvem uváděné prvopisy narození, uzavřené manželství/registrovaného partnerství či úmrtí. Matriční agenda je ale daleko širší pojem. Řeší změnu jména, příjmení, určení otcovství, zápisy událostí občanů ČR, ke kterým došlo v cizině, vydávání duplikátů matričních dokladů, dohledávání matričních údajů pro úřady a řadu dalších činností, jako je například v poslední době velmi vyhledávané nahlížení do matričních knih za účelem sestavení rodokmenů.

Z Trhového Štěpánova se snažíme vybudovat nejen lukrativní místo, ale především domov, který bude v dnešní společnosti uspokojovat potřeby a zvyšovat životní úroveň našich obyvatel. Z tohoto důvodu bychom viděli naopak zrušení matriky jako krok zpět.

Ing. Marie Benešová; foto archiv města

Věříme, že matrika je v našem městě přínosem a rádi Vám vyhovíme při Vašich požadavcích na městském úřadě.

Městský úřad Trhový Štěpánov

Výsledky komunálních voleb v Trhovém Štěpánově

Volby se konaly ve dnech 5. a 6. října 2018

Počet zapsaných voličů	1 030
Počet voličů, kterým byly předány úřední obálky	637
Počet odevzdaných úředních obálek	637
Počet volebních stran nebo sdružení	9
Volební účast	61,84 %

Hasiči Dubějovice

Kandidovalo 15 osob, zvoleni: 1. Antonín Vošický 131 hlasů, 2. Hana Vošická 109 hlasů

Organizace 5. prosince

Kandidovalo 15 osob, zvoleni: 1. Tomáš Neděla 152 hlasů, 2. Karel Kulíček 114 hlasů

Unie rodičů při ZŠ Trhový Štěpánov

Kandidovalo 15 osob, zvolen: 1. Bohumil Boušek 120 hlasů

FK Trhový Štěpánov – oddíl kopané

Kandidovalo 15 osob, zvolen: 1. František Štika 115 hlasů

Tělocvičná jednota Sokol Trhový Štěpánov

Kandidovalo 15 osob, zvoleni: 1. Alena Vilimovská 142 hlasů, 2. Karel Pokorný 133 hlasů

Hasiči Sedmpány

Kandidovalo 15 osob, zvoleni: 1. Štěpánka Bézová 243 hlasů, 2. František Kužel 112 hlasů

Hasiči Trhový Štěpánov

Kandidovalo 15 osob, zvoleni: 1. Josef Korn 330 hlasů, 2 Marek Musil 177 hlasů, Jaroslava Krásová 167

Starostové a nezávislí

Kandidovalo 15 osob, zvolen: 1. Václav Nekvasil 134 hlasů

SDH Dalkovice

Kandidovalo 15 osob, zvolen: 1. Miroslav Petrásek 193

Nové zastupitelstvo Města Trhový Štěpánov

Nové zastupitelstvo Města Trhový Štěpánov tvoří 15 členů:

1. Josef Korn . . . . . 330 hlasů
2. Štěpánka Bézová . . . . . 243 hlasů
3. Miroslav Petrásek . . . . 193 hlasů
4. Marek Musil . . . . . 177 hlasů
5. Jaroslava Krásová. . . . . 167 hlasů
6. Tomáš Neděla. . . . . 152 hlasů
7. Alena Vilímovská . . . . 142 hlasů
8. Václav Nekvasil. . . . . 134 hlasů
9. Karel Pokorný. . . . . 133 hlasů
10. Antonín Vošický . . . . . 131 hlasů
11. Bohumil Boušek . . . . . 120 hlasů
12. František Štika . . . . . 115 hlasů
13. Karel Kulíček . . . . . 114 hlasů
14. František Kužel. . . . . 112 hlasů
15. Hana Vošická . . . . . 109 hlasů

Nový odborný lesní hospodář městských lesů Ing. Petr Havlín

Od března letošního roku vykonávám funkci OLH na lesním majetku města. Tuto pozici jsem převzal po tragicky zesnulém panu Stanislavu Kopeckém.

Po složitém začátku, kdy bylo nutné urychleně se seznámit s lesními porosty, zpracovat zimní nahodilé těžby a s rychlým příchodem jara zajistit sadbu na zalesnění připravených ploch, následovalo to, čeho se všichni lesní odborníci obávali a to kůrovcová kalamita.

Dle tiskové zprávy VÚLHM se jedná o kůrovcovou kalamitu, která nemá v českém lesnictví obdoby. Příčinou dle zprávy je extrémní průběh počasí v posledních několika letech. Představuje to nedostatek srážek a tropické léto. To zapříčinilo značné oslabení porostů, kdy jsou tyto snadno napadeny podkorním hmyzem tzv. kůrovcem.

Na lesním majetku města působí kůrovcová kalamita také značné škody. Předpokládané množství napadaného dřeva, které bude nutné vytěžit, se pohybuje mezi 600 – 900 m^3, to představuje cca 80% ročního etátu. Další velký problém je značný propad cen a značná přesycenost trhu se dřívím, což znamená neprodejnost většiny vyrobených sortimentů. Pokud v současné kritické situaci nepřijde stát s nějakou výraznou finanční podporou nestátních lesních majetků, pak mnoho menších vlastníků lesních pozemků nebude mít prostředky na plnění zákonných povinností ohledně zalesnění a následné péče o holiny vzniklé touto kalamitou, což by mohl být do budoucna velký problém pro trvale udržitelné lesní hospodářství.

Nový odborný lesní hospodář Ing. Petr Havlín; foto Josef Korn

Doporučení pro vlastníky lesů, jak co nejvíce zabránit šíření kalamity, jsou aktivní vyhledávání napadených stromů, včasná likvidace a asanace – mechanicky (loupáním) nebo chemicky (postřikem napadených kmenů), případně odvozem ke zpracovatelské firmě.

Zachování lesů a jejich celospolečenských funkcí pro další generace to je úkol, který by měl zajímat nás všechny jak lesní odborníky, tak i veřejnost.

Ing. Petr Havlín

Výjezdy k požárům JPO II Trhový Štěpánov

Jednotka SDH Trhový Štěpánov vyjížděla za poslední dva měsíce celkem k třinácti událostem. Osm výjezdů z toho byly požáry a pět výjezdů technická pomoc.

Požár stohu vyfocený dronem; foto Aleš Kamarýt

Požár automobilu; foto Josef Korn

Z kompostérů zůstala jen malá plastová destička. Dva modré sudy naplněné vodou jsou také ohořelé.; foto Josef Korn

Plameny z hořících bio – kompostérů šlehaly pod střechu stodoly souseda; foto Josef Korn

Důrazné upozornění!!! Bio-kompostér není popelnice

Někteří občané si pletou bio - kompostér s popelnicí. Tato záměna z nedbalosti se vymstila obyvateli jedné naší místní části, která skončila požárem. Z kompostérů zůstal jen malý kousek plastu, stodola naštěstí zůstala celá. Dbejte proto na bezpečnostní pravidla při provozování tohoto zařízení.

Josef Korn, starosta města

Anketa „Název náměstí v Trhovém Štěpánově“

Vážení spoluobčané,

na časté Vaše dotazy „Jak se pojmenuje náměstí v Trhovém Štěpánově?“ jsme se rozhodli vyhlásit anketu ve Zpravodaji Štěpánovska na pojmenování náměstí. Podotýkáme, že již v roce 1379 biskup Tobiáš z Bechyně povýšil Trhový Štěpánov na město. Tudíž největší zásluha patří jemu. Vaše návrhy názvu náměstí můžete přinést osobně na Městský úřad Trhový Štěpánov, poštou na adresu Městský úřad Trhový Štěpánov, Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov nebo na emailovou adresu mesto@trhovystepanov.cz.

Termín uzavření ankety je do 31. prosince 2018.

Děkujeme.

Josef Korn, starosta města

Kolorovaná pohlednice s nápisem vlevo dole na přední straně Trhový Štěpánov. Náměstí. Rok vydání nezjištěn, odesláno z pošty v Trhovém Štěpánově 7. 9. 1914, došlo na Smíchov 8. 9. 1914. Vlevo za stromy je dům Starečkových č. p. 113. Nákladem Aloise Duba, vydal Fr. Zuna, Královské Vinohrady.

† P. Marek Martiška MIC

Narodil se v roce 1980 v Trenčíně a vyrůstal spolu se třemi sourozenci ve vesnici Omšenie. V rodné farnosti ministroval a účastnil se farního dění spolu s další mládeží ve farnosti. Po základní škole se přihlásil do Středního odborného učiliště strojírenského v Dubnici nad Váhem, kde v roce 1988 maturoval. V témže roce vstoupil do noviciátu Kongregace kněží mariánů ve Skorcu v Polsku. Po ukončení ročního noviciátu v roce 1999 vstoupil do Mariánského duchovního semináře v Lublinu. Studium filosoficko-teologické zakončil obhájením diplomové práce z bioetiky v oboru morální teologie v roce 2005. Ve stejném roce byl vysvěcen na kněze pomocným biskupem nitranským Mariánem Chovancem. Po kněžském svěcení pracoval dva roky v Dudincích na Slovensku. V roce 2007 nastoupil do práce ve farnosti Hrádek. Zde působil nejprve jako farní vikář, později jako farář farnosti a správce poutního místa. Od roku 2011 byl ustanoven taktéž představeným řeholního domu Hrádek. V roce 2015 byl ustanoven farářem farnosti Nedašov a představeným řeholního domu v Brumově-Bylnici na Moravě. Letos během dovolené s příbuznými tragicky zahynul v Chorvatsku.

Na pátera Marka mám mnoho vzpomínek. Poprvé jsem se s ním setkal v Lublinu. Přijel tam spolu s dalšími chlapci z Čech a Slovenska na víkend v semináři. Jako bohoslovci jsme těmto chlapcům připravovali program, abychom jim přiblížili náš seminární život. Vzpomínám si, jak při jednom workshopu s biblí zůstal Marek úplně ohromen nad tím biblickým textem. Sám Marek později přiznával, že tam někde se v něm něco začalo lámat. Byl jsem rád, když Marek vstoupil do našeho řádu mariánů a po absolvování ročního noviciátu jsme se mohli setkávat několik let v semináři. Rád sportoval, hrávali jsme často po přednáškách fotbal. Marek si během teologického studia zvolil obor morální teologie. Práce z oboru bioetiky, která je v současnosti velmi aktuální, jej velmi bavila a naplňovala. Z rozhovorů s Markem vím, že toužil ve vědecké práci pokračovat dále. Neslyšel jsem to vůbec rád, protože by to znamenalo, že by se na několik let zašil někam na univerzitu do Říma, nebo do naší alma mater do Lublinu. A nám by tady v Čechách na několik let vznikla díra. Podobně mně provokoval, když nadšeně vyprávěl o práci svého spolužáka misionáře Grzegorze Leszczyka v Rvandě a Kamerunu. Sám jej tam navštívil a díky své šikovnosti mu tam i pomáhal s elektrocentrálou a dalšími technickými vzácnostmi. A když dodával, že by tam také rád někdy pracoval, tak jsem jenom trnul, aby se o tom nedoslechl náš provinciální představený.

„† P. Marek Martiška MIC

Asi bude nošením dříví do lesa vzpomínat na to, jak jej farníci z Trhového Štěpánova nakazili bacilem myslivosti. V této své nové radosti pokračoval i na Moravě. Díky těmto svým radostem a vášním toužil někdy lovit v Africe, nebo na Sibiři, nebo rybařit na severu. Nic z těchto velkých i menších plánů už páter Marek nezrealizuje. Ani nepůjde dělat doktorát z teologie, ba ani nepůjde pracovat na misie do Afriky, ba ani neodjede lovit na Sibiř či neodpluje rybařit do Norska. Neslyšel jsem rád o těch jeho plánech a stejně nám tu zůstalo prázdné místo v té naší partě. Tak snad tam někde, Marku, u Šéfa obdivuješ krásu jeho stvoření. Nevím, jestli jsi tam propašoval flintu nebo pruty, ale určitě je tam mnoho lidí, které jsi ve své kněžské službě doprovázel. Tak kéž je to tvá největší radost být před Boží tváří s tvými farníky ze Slovenska z Čech a z Moravy.

P. Jiří Ptáček MIC

Jako vzpomínku na P. Marka Martišku, jsme na internetu našli rozhovor, který poskytl v roce 2015 při příchodu do farnosti Nedašov panu Stanislavu Florešovi.

1. Nejprve bych Vás požádal o krátké představení.

Jmenuji se Martiška Marek, narodil jsem se v roce 1980 ve slovenské obci Omšenie, která má asi 2000 obyvatel a leží asi 30 km od Brumova. Měřím 185 cm a vážím 116 kg. Rád si zajedu domů za maminkou, tatínek už bohužel nežije. Po ukončení základní školy jsem byl na střední škole a chtěl jsem se stát vojákem. V té době přišli na Slovensko Mariáni a tak nějak se pak stalo, že jsem k nim odešel do Polska, kde jsem byl od roku 1998. V roce 2005 jsem pak byl vysvěcen na kněze, poté jsem 2 roky působil v Dudincích jako kaplan, od roku 2007 jsem pracoval v Hrádku jako kaplan, ekonom a pak farář a představený. A letos od prázdnin jsem jako administrátor v Nedašově.

2. Proč jste se stal knězem?

Tak to je dobrá otázka. Byla to spíše náhoda. Jak už jsem řekl, chtěl jsem být vojákem z povolání. Když jsem byl odvedený, mohl jsem si udělat řidičák apod. Ale přišli Mariáni, konkrétně otec Richard a říkali mně, že mám na to kněžské povolání a abych to zkusil. Nebyl jsem proti, ale chtěl jsem to udělat až po vojenské základní službě. Otec Richard mě přesvědčil, že to není správné a že to mám vyzkoušet.

Souhlasil jsem, ale dal jsem Bohu 2 podmínky:

1. že udělám maturitu
2. že si dám odklad vojny.

No odmaturoval jsem jako druhý nejlepší ze třídy, odklad vojny jsem dostal a tak jsem splnil, co jsem slíbil a šel jsem k Mariánům. A už jsem zůstal.

3. Jaká byla Vaše první myšlenka nebo reakce když jste se letos dozvěděl, že jdete působit na Valašsko?

První co bylo, tak to byla vzpomínka na domov, protože jsem tady, lépe řečeno několik km odsud, v obci Omšenie, vyrůstal. A pak to byla i radost. Věděl jsem totiž, že nejdu do neznámého prostředí. Jako bohoslovec jsem tady totiž od roku 1999 pravidelně jezdil, trávil zde prázdniny a věnoval se mládeži. A navíc jsem zde pobýval i na velikonoce či vánoce, kdy jsem v Brumově nebo v Nedašově pomáhal při mších. Takže to pro mě byl vlastně návrat do dřívější doby, návrat do známého prostředí.

4. Co Vás v poslední době potěšilo a co zarmoutilo?

Tak určitě mě potěšilo, že se podařilo v Nedašově uspořádat první hubertskou mši svatou. Toto navíc považuju za velice dobrý krok v dobře se rozvíjející pastoraci. Další klad vidím také v navázání dobrého kontaktu s lidmi a to je v práci kněze velice důležité. A věřím a doufám, že to takto vidí i naši farníci.

Co se týká druhé části otázky, tak zatím jsem nepocítil nic co by mě zarmoutilo. Ale i to třeba přijde, život to přináší. A pak je třeba se s tím umět vyrovnat.

5. Slyšel jsem o Vašem velkém koníčku, ba přímo koni.

Ano, je to tak. Ale upřesnil bych to. Ty koníčky jsou dva. Myslivost a potom také vaření.

Co se týká myslivosti, tak v našem kraji jsou pro to velmi dobré podmínky, krásná příroda. A když si po mši svaté ve volném čase vyrazím do lesa, pak je to pro mě ta nejlepší cesta ke zklidnění a vyčištění hlavy.

K myslivosti jsem se dostal asi před 6 roky, kdy jsem sloužil na Hrádku u Vlašimi. Stávalo se mně, že jsem si potřeboval psychicky odpočinout. Tak mně jeden starší farník, myslivec, jednou vzal do lesa. To se mně tak zalíbilo, že jsme pak spolu začali chodit i na čekanou. Dal mi kulovnici, abych si mohl něco i ulovit. A to se mně také podařilo a pak jsem tomu opravdu propadl. Je to fakt vášeň. Možná v tom nějakou roli hrála i skutečnost, že jsem chtěl být vojákem. No nevím, ale možné to je. Ale pozor. Každý myslivec ví, že tento koníček není jenom o lovu a střílení. Je to i starání se o přírodu, krmení zvěře. A jak jsem už vzpomněl, je to i cesta k relaxaci, odpočinku a třeba i možnost si utřídit myšlenky nebo se v klidu přírody pomodlit.

A když k tomu přidám i některé příjemné akce s partou myslivců – hubertské mše, různá žehnání, byly i koncerty apod., pak je to skutečně krásné využití volného času.

No a ještě k tomu vaření. I toto má opět spojitost s pobytem na Hrádku, kde jsme neměli kuchařku. A tak jsem začal s vařením. Nebál jsem se experimentovat s jídly, s různými kořeními, které jsem si zajišťoval třeba i s Afriky. Baví mě to, není problém si cokoliv uvařit, cokoliv upéct, nakládám si maso, dělám klobásky....

6. Slyšel jsem, že třeba Vaše guláše jsou vyhlášené.

No a zase ten Hrádek. Tam jsem chodíval na různé akce. Farníci mě zvali třeba na oslavy narozenin. No a tam mně dali často důvěru a mohl jsem jim připravovat různá masa či guláš. A asi jim to i chutnalo. Alespoň doufám.

7. Z vašeho povídání je vidět, že maso je pro Vás asi důležitá část stravy. Ale co Váš názor na vegetariány?

(velký smích) Tak to raději nebudu ani komentovat. Do takového stavu jsem se ještě nedostal.

8. A teď jednou větou.

Oblíbené jídlo: vepřo, knedlo, zelo.
Oblíbené pití: pivečko.
Oblíbený film: těch je několik – Statečné srdce, Patriot, Gladiátor nebo také Robin Hood.
Oblíbený sport: fotbal
Oblíbené místo: Afrika, Rwanda
Vysněná dovolená: Kuba
Vysněný úlovek: tak to je opravdu sen. Ulovit lva nebo medvěda.

9. Co je podle Vás v pastoraci nejdůležitější?

Určitě kontakt s lidmi a hlásání Božího slova.

10. Papež František?

Muž na svém místě.

11. Oblíbené poutní místo?

Hrádek u Vlašimi – rozhodl to můj několikaletý pobyt na tomto místě. Byl tam klid, byl tam hrad. A já vždycky říkám: Byl tam vypálený hrad, kde se v minulosti formovali rytíři, dnes se tam formují věřící lidé, aby bojovali za svoji víru.

12. Co vzkážete čtenářům Našeho Valašska?

Valašsko je nádherný kus země, nádherná krajina, příroda. Zatím tady potkávám dobré lidi, věřící lidi, kteří umí držet slovo. Přeju jim, aby si dokázali udržet svou víru a své tradice a tyto předávat mladé generaci. To už totiž v řadě zemí chybí a je to velká škoda. A protože právě prožíváme dobu adventní, která je pro nás časem očekávání příchodu Spasitele, přeju všem požehnané svátky vánoční a do roku 2016 všechno dobré a hojnost Božího požehnání.

Děkuju za rozhovor a přeju ať sa Vám v Nedašové líbí a daří.

Stanislav Floreš
Naše Valašsko info

Požehnání Kaple Nejsvětější trojice v Dalkovicích

Scházení občanů na slavnostní vysvěcení kaple; foto Petr Křepela

Pan starosta Josef Korn přednesl úvodní řeč; foto Petr Křepela

Devatenáctý srpen nebyl pouze rutinním ukončením týdne, ale stal se svátečním dnem, který byl zvolen ke slavnostnímu požehnání nově postavené kaple v Dalkovicích.

O vybudování této stavby se uvažovalo již mnoho let, ale až letos se stala skutečností. Celá myšlenka na stavbu místa, kde se věřící budou moci přiblížit Bohu, začala již před patnácti lety. Bohužel kvůli drobným rozepřím musela být její realizace odložena. Znovuvzkříšení této myšlenky přišlo v roce 2016, kdy se daly věci již aktivně do pohybu. K tomuto projektu byl přizván architekt pan Ing. Vladimír Matějka, který předvedl mistrovskou práci.

V den, kdy mělo být kapli požehnáno, se sešli lidé z celého okolí v Dalkovicích na návsi. Slavnost zahájil pan starosta Josef Korn se svým proslovem. Samotné požehnání měl v rukou pan farář Jiří Ptáček, který také vedl mši svatou. Následně si lidé mohli prohlédnout interiér kaple. Po slavnostním ceremoniálu byli všichni přítomní pozváni k sousedskému posezení do místního kulturního domu. Zde se mohli posilnit nejen výbornými koláčky a řízky, potěšit se hudbou pana Oldřicha Hrubanta, ale především sdílet tento významný den se svými blízkými.

Dalkovickou náves nyní zdobí umělecká stavba, kaple Nejsvětější trojice. Co je ale nejdůležitější, není na první pohled jasně viditelné. Podstatné je to, že společnými silami byla dokončena dlouholetá myšlenka, pro stavbu něčeho, co překoná nás samotné. Důležité je to, že se lidé semkli, dokázali se dohodnout a přiložit ruku k dílu. Obdivuhodná je také výše finančních darů, které byly k realizaci vybrány, což činilo zhruba 200 000 Kč! Příspěvky darovalo nejen město Trhový Štěpánov, ale i řada firem a občanů! Plnění tohoto nelehkého úkolu bylo dokončeno díky trpělivosti a vytrvalosti.

Dnes by bylo zvláštní stavět barokní kapličky. Každé umění je charakteristické pro danou dobu. Je fantastické, že lidé dávají práci umělcům a kumštýřům, kteří tak za sebou zanechají zcela unikátní stavbu a vdechnou tak již nyní výjimečnému místu další jedinečnost.

Velká účast občanů při svěcení kaple; foto Petr Křepela

Místní hasiči nesli ke mši svaté obětní dary

P. Jiří Ptáček MIC celebruje mši svatou v kapli Nejsvětější Trojice v Dalkovicích; foto Petr Křepela

Z mého pohledu jsou dojmy z tohoto dne úžasné. Příprava i samotný průběh měl důstojný ráz s přátelskou atmosférou. Je vidět, že lidé k sobě mají blíže, pokud jim o něco jde. Jak řekl pan starosta: „*Tato kaple jako Svatoplukovy pruty – bude symbolizovat soudržnost, jednotu a přátelství dalkovických občanů a bude pro všechny místem setkávání s Bohem.*“

Kaple je určena všem, a tak na závěr lze jen podotknout, že se každý může přijít podívat na mši svatou v kapli Nejsvětější Trojice. Nebojte se přijít a chvilku se pozastavit ve svém každodenním shonu.

Ing. Marie Benešová, Trhový Štěpánov

Ano, čtete dobře – v Kulturním domě Sedmpány nám zahrála Myslivecká kapela Atlas

Město Trhový Štěpánov pořádalo taneční koncert v Kulturním domě Sedmpány. No a hádejte, jakou kapelu oslovil pan starosta Josef Korn? Mysliveckou kapelu Atlas, která dost často hraje v televizním programu Šlágr a náhodně měla v diáři na sobotu 22. září volno. No prostě mistři dechové hudby, přijeli k nám do Sedmpán. Když se to dozvěděly sedmpánské ženy, které sledují pravidelně „Šlágr“ v televizi, byly nadšeny, že pan starosta lepší kapelu nemohl pozvat. Letos v Trhovém Štěpánově měly naše seniorky tu čest, si poslechnout kapelu Pepíka Nauše a Doubravanku a teď další velké radostné překvapení. Když jsem o třetí hodině odpolední viděla, jak sedmpánský kulturák „praská ve švech“, říkala jsem si: „Tak takto velká účast už tady dlouho nebyla.“ V sále bylo obsazeno 160 míst. Pomyslela jsem si, že by to dnes bylo zde jako „za starých dobrých časů“? A ať už si o takzvaně starých dobrých časech myslíme cokoli, mnozí z nás se občas neubrání jisté nostalgii a stesku, že jsou už nenávratně pryč. Sedmpánští hasiči se chopili obsluhy, načančali sál a sloužili divákům a tanečníkům po celé odpoledne do večerních hodin.

Plně obsazený sál v Kulturním domě Sedmpány netrpělivě čeká na první píseň kapely; foto archiv města

Myslivecká kapela Atlas; foto archiv města

Před touto akcí dopoledne jsem si vzala kroniku Sedmpán do ruky a byla jsem v úžasu. Nalistovala jsem jen tak rok 1988. Kolik tenkrát kulturních akcí se dělo v tomto roce před třiceti lety v kulturním domě, jsem už nějak po letech zapomněla. Bylo mi tenkrát 18 let a zajímaly mne spíše taneční zábavy než dechovky. Říkala jsem si, kde sedmpánští pořadatelé na to tenkrát brali čas? Jak to vše stíhali? Doma měl každý rodinu, velké hospodářství, všichni chodili do zaměstnání a ještě se takto starali o kulturu v Sedmpánech? A to byly před akcí přípravy sálu a po každé akci, většinou v neděli se musely celé rodiny sejít a celý kulturák uklidit - no klobouk dolů. Přitom se zdá, že si život uměli stejně dobře užívat jako my, ne-li líp. Zřejmě na všechno měli víc času, i když doma měli tolik fyzické práce? V tento jeden rok jsem napočítala šest plesů a pět tanečních zábav a to nepočítám jiné akce, jako například přejezdy přes rybník, dětský karneval, schůze atd. Uvedu pár příkladů z kroniky Sedmpán z roku 1988 a přesně cituji text.

9. ledna se konal sousedský ples, který pořádali sedmpánští požárníci. Ples se konal v 19 hodin a účastnilo se ho 250 lidí. Hrála hudba „Budějčanka“ s kapelníkem Josefem Zemanem z Českých Budějovic. Za zboží se v Jednotě zaplatilo 10.470 korun. Čistý výtěžek z plesu byl 3.558 korun.

6. února se konal požárnický ples, který pořádali sedmpánští požárníci. Na plese hráli „Staropražští heligonkáři“. Účast na plese byla 160 lidí.

5. března u nás hrála dechová hudba „Vlachovka“. Byla to jihočeská dechovka Jednotného zemědělského družstva Žimutice. Vlachovka se jmenovala proto, že kapelník byl Jan Vlach z Bečic. Lidem se tato muzika velmi líbila a celovečerní zábava pokračovala až do půl páté ráno. Přišlo 200 platících.

20. srpna se konala oslava 600. výročí obce Sedmpány. Začátek je stanoven na čtvrtou hodinu odpolední. Před kulturák začínají přicházet rodáci a místní obyvatelé, které vítá jihočeská dechovka „Budějčanka“ z Českých Budějovic. K tomuto výročí nám složil náš hudební skladatel Áda Doško „Sedmpánskou polku“ a to na základě informací, které získal o naší vesnici. Tato píseň měla premiéru právě v tento den a hrála ji dechová hudba Budějčanka. Originál polky byl odevzdán a uschován u nás v Sedmpánech. Polka měla velký úspěch. Během dalších dní a měsíců byla rozeslána dalším jihočeským dechovkám, takže se tato polka hrála i v jižních Čechách. Na premiéru přijel do Sedmpán sám autor této skladby Áda Doško z Českých Budějovic. Polka byla později natočena v českobudějovickém rozhlasu a to pod názvem „Za vesnicí“ a nahrála ji dechová hudba „Božejáci“ z Božejova.

30. září – kdo by před deseti lety, než byl postaven kulturák vyslovil, že v Sedmpánech budou zpívat členové opery Národního divadla, byl by brán s reservou. Ovšem toto se také stalo skutečností. V pátek 30. září

O přestávkách hrála začínající kapela z Mladé Vožice, která hrála velice pěkné dechovky; foto archiv města

Sál byl plný tanečníků; foto archiv města

Kulturně klubové zařízení Trhový Štěpánov ve spolupráci se sedmpánskými požárníky zajistili průběh festivalu Podblanický hudební podzim. Národní umělec Václav Zítek se svou žákyní Pavlou Zobalovou za klavírního doprovodu profesora Jiřího Pokorného připravili další pěkný večer. Právem jsme byli zvědavi, jak zdejší divák přijme po deseti produkcích jihočeské dechovky operní zpěv a jaká bude akustika našeho zařízení. Obojí dopadlo dobře.

Pan starosta Josef Korn na závěr poděkoval účinkujícím a předal dary za Město Trhový Štěpánov; foto archiv města

15. prosince – v tento den zajistila kulturní pracovnice ONV Benešov pořad v Sedmpánech s herečkou Ljubou Hermanovou. Pořad má název „Jediná láska paní Hermanové“. Počasí venku bylo poměrně sychravé, takže kulturák se nepovedlo dost dobře vytopit. Paní Hermanová byla vcelku překvapena, že je v sále zima, dále pak postrádala svou šatnu, neboť si přivezla několik kostýmů na převlečení. Bylo ji tento rok 76 let. Nakonec udělala jakési „Křeslo pro hosta“. Pořad provedla sice v kožichu, ale provedla. I nám předvedla v těchto letech pohybově tzv. hvězdu. Byla u nás spokojena a slíbila, že přijede zas.“

Asi bych mohla vypisovat z kroniky dlouho. V letošním roce přibude v zápisu další slavná dechová kapela.

Byli jsme opravdu hrdi s panem starostou, že 22. září tohoto roku jsme mohli přivítat Mysliveckou kapelu Atlas, která hrála úžasně pět hodin. Pan kapelník Mirek Čepický nás mezi písněmi bavil rozvernými historkami a stále navazoval kontakt s publikem. Byla velká legrace. O přestávkách hrála skromná začínající kapela z Mladé Vožice, která také hrála velice pěkné dechovky. Za velkým bubnem seděla třináctiletá dívenka a nejstaršímu hudebníkovi bylo šestnáct let. Také moc děkujeme.

Na závěr chci říci, že při skončení tanečního koncertu Myslivecké kapely Atlas se divákům nechtělo ještě domů. Pan kapelník již v pondělí po této akci napsal panu starostovi e-mail s tímto textem.

„Jménem celé Myslivecké kapely Atlas Vám děkuji pane starosto za pozvání do Kulturního domu Sedmpány. Děkujeme za skvělou atmosféru, kterou tam publikum vytvořilo a všem pořadatelům včetně personálu děkujeme za péči a obsluhu kapely a v neposlední řadě chceme také poděkovat za jídlem a pitím bohatě prostřený stůl. Do toho navíc přišly dárky z řad publika, jako lahve, nějaká ta štamprlička a ke všemu jídlo od Vás, dostali jsme ještě od někoho z diváků bramboráky. Cožpak se to dá všechno zkonzumovat? Tak se zároveň chci omluvit, že jsme nechali na stole zbytky, na bramboráky už vůbec nedošlo a nakonec – snad to někdo snědl při – nebo po úklidu?! A já ještě jednou děkuji za osobní dárek. Přeji všem pevné zdraví, štěstí, spokojený život ve vašich hezkých obcích.“

S pozdravem

Mirek Čepický, kapelník Myslivecké kapely Atlas.

Takže ještě jednou děkujeme Vám všem!

Štěpánka Bézová, Sedmpány

Svatováclavské setkání ve Štěpánovské Lhotě

Pravnuci padlých vojáků Vladimír Fantyš a Josef Zahradník položili věnec pod desku na kapličce; foto archiv města

V sobotu 29. září 2018 jsme se opět po roce sešli u naší kapličky. Setkání zahájil jako tradičně místní rodák a zastupitel pan Ing. Václav Nekvasil. Srdečně všechny přivítal na již pátém Svatováclavském setkání, které jsme letos zařadili jako součást městských oslav 100. výročí vzniku Československé republiky a ukončení první světové války. Zvláště pak uvítal místního pana faráře Jiřího Ptáčka.

Po úvodním slově pokračovalo setkání vzpomínkou na padlé vojáky s uložením věnce a českou státní hymnou. Pak následovala mše svatá za padlé vojáky a za všechny lidi, kteří museli prožívat útrapy na frontách, ale i za ty, kteří zde museli žít a procovat bez odešlých hospodářů.

Mši svatou vedl P. Jiří Ptáček, MIC; foto archiv města

Pravnuci padlých vojáků Vladimír Fantyš a Josef Zahradník položili věnec pod desku na kapličce. Mši svatou doprovodili hudbou a zpěvem manželé Kroupovi. Jako každoročně nás také přijel pozdravit pan starosta Josef Korn.

Po slavnostní části pak pokračoval běžný program. Účast byla už od začátku velmi vysoká, místní občané, rodáci, chalupáři, Štěpánováci, Dalkováci a další milí hosté. Místní i příchozí ženy zase připravily spoustu dobrot. Tak se ochutnávaly skvělé koláče, zákusky, záviny, různé řezy i slané jednohubky, chlebíčky. Další občerstvení zajistil jako každý rok pan Jan Kučera, za což mu děkujeme. Všichni se vždy těšíme na skvělou hudbu. Zahráli a zazpívali naši spoluobčané: manželé Jan a Ester Kroupovi, Josef Veselý a Josef Hlaváček. Samozřejmě nechyběl Ing. Láďa Strnad z Drahňovic. Při hudbě a ochutnávání se hezky sedělo, zpívalo, povídalo a vzpomínalo. Mnozí z nás si s chutí zatančili. Čas rychle plynul a pozdě večer, ač neradi, jsme se pomalu loučili. Opět nám přálo počasí, i když proti minulým létům bylo trochu chladněji.

Na závěr je třeba poděkovat organizátorovi celé akce, panu Ing. Václavu Nekvasilovi, technické četě města (pánově Josef Kopecký, Jaroslav Nerad, Bohuslav Šiška, Lubomír Pazour) za přípravu stanu pro posezení a místním za úklid na návsi. Všem muzikantům za příjemnou hudbu. Skvělí jste byli všichni, proto si popřejme pevné zdraví a těšíme se na další setkání za rok. Takže na shledanou v sobotu 28. září 2019, tedy přesně na svatého Václava.

Lhoťáci

Účast byla už od začátku velmi vysoká; foto archiv města

Místní i příchozí ženy opět připravily spoustu dobrot. Další občerstvení zajistil pan Jan Kučera; foto archiv města

Spolkový dům – informace

Letošní léto se opravdu vydařilo. Všichni jsme si užili mnoho krásných dnů plných sluníčka, které nás přímo vybízelo ponořit se do vod okolních rybníků a koupališť. Někdo se vydal na dovolenou do zahraničí, jiný poznával krásy naší republiky. Každý podle svých možností a představ.

Doba prázdnin skončila, děti opět zaplnily školní lavice. Poprvé v krátké historii Spolkového domu i zde. Jak jistě většina z vás ví, chystá se přestavba části půdních prostor školy. To si vyžádalo uzavření celého jednoho patra. Hledaly se náhradní prostory pro výuku a ty se našly právě tady. V tomto školním roce se ve Spolkovém domě budou učit žáci druhé třídy paní učitelky Mgr. Šárky Kladivové a žáci třetí třídy paní učitelky Mgr. Lucie Kakosové.

Aby mohla výuka probíhat bez omezení, museli jsme udělat mnoho úprav. Nejzásadnější bylo posílit osvětlení v místnosti pro rodiče a děti, kde se učí žáci 2. třídy a také v přednáškovém sále, kde budeme mít soustředěny všechny kurzy. Samozřejmostí bylo vyklizení obou učeben a přestěhování školních lavic včetně židlí ze základní školy. Myslím si, že se vše podařilo připravit tak, jak to nejlépe šlo. Děti jsou zde spokojeny a paní učitelky také. Doufáme, že to tak bude celý školní rok.

Tato mimořádná situace samozřejmě omezila částečně i provoz Spolkového domu. Podařilo se nám připravit

Pohled na nádvoří Spolkového domu; foto Mgr. Stanislav Kužel

prostory přednáškového sálu tak, aby v něm mohly probíhat všechny kurzy, které se nám podařilo otevřít. Bohužel do konce školního roku nelze pronajmout Spolkový dům pro soukromé účely.

Opět jsme pro vás připravili několik kurzů, do kterých se můžete přihlásit. Pokud by někdo z vás chtěl otevřít nějaký jiný, pokusíme se to zrealizovat. Největší problém je vždy sehnat dostatečný počet posluchačů.

Na závěr bych vás chtěl pozvat do některého z již rozběhnutých kurzů, do kterých můžete vstoupit i v průběhu roku.

Mgr. Stanislav Kužel

Žáci 3. třídy při výuce; foto Mgr. Stanislav Kužel

Žáci 2. třídy při výuce; foto Mgr. Stanislav Kužel

Koncentrační tábor Osvětim

V pondělí 10. září jsem společně s Gymnáziem ve Vlašimi navštívila koncentrační tábor Osvětim v Polsku. Byl to nezapomenutelný zážitek a podle mě by se tam měl za svůj život každý člověk alespoň jednou podívat a připomenout si tu hrůznou historii. V každém případě se připravte, že nejen samotná prohlídka koncentračního tábora bude náročná, ale i cesta tam. Nám trvala cesta autobusem z Vlašimi šest dlouhých hodin, pak jsme byli čtyři hodiny v Osvětimi a nakonec jsme jeli zase dlouhou cestu domů, kam jsme se dostali chvíli před jedenáctou hodinou večerní.

Michaela Müllerová, studentka Gymnázia Vlašim; foto z rodinného alba

Osvětim nebyla jen jedním koncentračním táborem, ale skládala se ze třech. Jeden byl tedy ve městě Osvětim, který Němci označovali *Auschwitz* a skládal se přibližně z třiceti domů, druhý byl v Březince, dle Němců *Birkenau*, z přibližně tří set domů, byl tedy desetkrát větší, a ten poslední byl „pouze“ pracovní tábor *Monowitz-Buna*, kam jsme se nedostali. Nejdříve jsme tedy navštívili koncentrační tábor přímo v Osvětimi, kde nás překvapilo, že tam probíhá kontrola jako na letišti, kdy člověk musí všechny svoje věci odložit na pás, projít rámem a batohy či dámské kabelky jsou omezeny velikostí. Jelikož tam jezdí spousta národností, tak větší exkurzní skupiny mají možnost průvodce, který hovoří v jejich jazyce a každý z nás dostal sluchátka a přijímač naladěný na určitý kanál, na kterém byl slyšet jen jeden určitý průvodce hovořící do mikrofonu.

Vstupovali jsme tam samozřejmě branou se známým nápisem *„Arbeit macht frei“*, což byla jen jedna velká lež. Tento tábor byl hlavně pro politické vězně a až později se z něj stal vyhlazovací tábor, měl proto na rozdíl od Březinky jen jednu menší plynovou komoru, do které byli schopni dostat 600 až 800 lidí. V Březince byly plynové

komory čtyři a o hodně větší. Byli schopni do nich dostat až 2 000 lidí a stačilo pouze 15 minut, aby měli jistotu, že nikdo nepřežil. Což znamená, že během patnácti minut zabili 8 000 lidí. A měli to velmi jednoduché, jen je tam zavřeli, plechovým komínem tam nasypali granulky Cyklonu B, ze kterého se při kontaktu se vzduchem a dosažením teploty 27 °C vypařuje kyanovodík, který je pro člověka smrtelně jedovatý. Kdo stál přímo u otvoru plechového komína, zemřel okamžitě, kdo stál daleko od něj, umíral dlouho v bolestech a ještě viděl umírat ostatní. Do Osvětimi je vozili pouze v nákladních autech, do kterých se jich nevešlo tolik, ale do Březinky vedly koleje, kde se jich do vlaku vešlo samozřejmě mnohem více. Představte si ještě o něco menší vagón, než má vlak, který jezdí tady v Trhovém Štěpánově a do tohoto pouze jednoho malého vagónu byli schopni narvat až 1 000 osob. Z tohoto tábora neměl ani nikdo šanci utéct, protože když šli ráno pracovat, všechny přepočítali a večer je přepočítali znovu a v případě, že někdo chyběl, je sice znovu přepočítali, ale ráno je počítali jen jednou a každý se může někdy splést, takže i když byli všichni, ale počet neseděl, tak za každého člověka popravili deset nevinných. Potom se už i ti vězni sami hlídali, aby náhodou někdo neutekl. I když se to tomu člověku podařilo a smířil se s myšlenkou, že jeho život zaplatí deset nevinných lidí, tak ho stejně většinou chytili, protože každý měl na ruce vytetované své identifikační číslo, které nebylo zrovna malé. Ze záznamů je doložené, že tam zemřelo minimálně 1,1 milionů lidí, ale to jsou jen ti, o kterých jsou dokumenty, že tam skutečně byli a zemřeli tam, což zdaleka nejsou všichni. Když odtamtud na konci války Němci utíkali, ničili po sobě důkazy a snažili se všechno spálit včetně zničených plynových komor, ze kterých zbylo jen pár cihel. Později u soudu některý z Němců, který tam patřil mezi ty vyšší, přiznal, že toto není ani polovina ze skutečného počtu obětí.

Exkurze pouze v Osvětimi trvala okolo hodiny a půl a potom jsme přejeli do Březinky, kde to byl ještě silnější

Koncentrační tábor Osvětim; foto Michaela Müllerová

Brána se známým nápisem „Arbeit macht frei“; foto Michaela Müllerová

zážitek. Viděli jsme místo, kde je rozřazovali, ihned jakmile vystoupili z vlaku. Doktor se na ně jen podíval a rovnou ukázal, na jakou stranu mají jít. Na jednu stranu šli všechny ženy, děti, starší muži, invalidé a lidé nějakým způsobem nemocní a na druhou stranu posílal

Vlak, který přivážel vězně do vyhlazovacího tábora; foto Michaela Müllerová

Na této křižovatce rozřazovali vězně, ihned jakmile vystoupili z vlaku; foto Michaela Müllerová

všechny muže schopné práce. Ti, kteří šli na tu první stranu, byli okamžitě posíláni do plynových komor. Aby to měli Němci jednodušší, řekli jim, že se teď půjdou vysprchovat a pak se všichni sejdou zase spolu. Dokonce si i měli dát všechny své věci na háček s jedním číslem a to číslo si pamatovat, aby „až je pustí" nebyly zmatky v tom, čí jsou které věci. Čím déle válka trvala, tím více každý den přijížděly lidí, že ani nemohli jít rovnou do komory, ale šli je v podstatě ubytovat. Nepředstavujte si, že tam byly nějaké oddělené pokoje. Jeden dům byl velký asi jako malá stodola a byly tam jen dřevěné palandy, kdy se do šířky jedné postele mělo vejít pět až šest lidí, přičemž museli samozřejmě ležet na boku namačkaní na sobě. Spali ve třech patrech, první spali na zemi a nad nimi dvě patra palandy. V zimě se tam netopilo a v létě zase nevětralo, takže v zimě lidé umrzali a ještě se v téhle velké koncentraci lidí šířilo neuvěřitelné množství nemocí. Lidé umírali i hladem, sice jim dávali jídlo, ale rozhodně ho nebylo moc a později ho bylo ještě méně. Byla válka, málo zásob a proč by měli živit někoho, který v podstatě už jen čeká, až se pro něj uvolní komora, aby zemřel, což tedy oni nevěděli. Posílané do komor nemohli zabít okamžitě, protože jejich zabití jim sice trvalo maximálně 15 minut, ale pak se ještě jejich těla musela odklidit. Na to vždy vytvořili skupinu lidí *„Sonderkomando"* z právě těch práceschopných mužů, které na začátku oddělili od ostatních. Takže se klidně mohlo stát, že vytáhli svou ženu, děti, rodiče nebo kohokoliv příbuzného, kamaráda, známého nebo třeba skoro celou vesnici, protože jako jsou u nás Lidice nebo Ležáky, v Polsku bylo takových vesnic víc. Muži, kteří byli součástí Sonderkomanda po třech měsících také poslali do komory, aby neměli příliš svědků, a pořídili další Sonderkomando.

Zbytky jedné z plynových komor v Březince; foto Michaela Müllerová

Němci dokonce bohatli z jejich věcí, nejen že všechny jejich věci, které si před „sprchou" odložili, prodali, ale po smrti jim ještě stahovali zlaté šperky a vytrhávali zlaté zuby. Dokonce jim stříhali vlasy, které potom prodávali na paruky, nebo se z nich vyráběly tkaniny. Údajně těch vlasů bylo 7 tun, ale opět jen prokázané číslo a nikdo nemůže zaručit, že není větší.

Člověk se až bojí odhadnout, kolik tam ve skutečnosti mohlo zemřít lidí, jisté jen je, že se toto číslo objevuje v řádech milionů. Ale kolik je to milionů? Tři? Pět? Deset? Nedělá se vám nevolno z té představy, co museli prožívat všichni za hrůzy? Představte si, že jste otec a vytáhnete svoje dítě nebo děti mrtvé z plynové komory, nebo jste jejich starší bratr. Už se asi nikdy nedozvíme, co všechno se tam odehrálo, kolik a jaké informace byly na těch spálených dokumentech, které zničili při svém útěku. Nabízí se otázka, když utíkali a snažili se toho po sobě, co nejvíce ničit, vypálili většinu dřevěných domů, ze kterých zbyly jen základy, a pokusili se vypálit i ten zbytek, ale kamenné budovy vydržely, tedy alespoň většina z nich, neuhořel tam někdo? A pokud ano, kolik bylo těch lidí? Až mi běhá mráz po zádech, když si uvědomím, nemohl být mezi těmi potencionálními uhořelými i někdo z dětí? A když jsme u dětí, nesmíme zapomenout ani na pana doktora Mengeleho, který je proslulý svými zvrácenými pokusy, které rád prováděl na dětech, se kterými to měl jednodušší, ty neměly šanci se bránit. Když ho napadlo zkoumat, jestli mají jednovaječná dvojčata i stejné vnitřní orgány, samozřejmě je zkoumal ještě jako živé, jestli například mají stejnou délku končetin, uši, nos atd.

Můj názor je, že by se sem měl za svůj život každý člověk alespoň jednou podívat, ale jednou to určitě stačí. Ale rozhodně by sem podle mě neměly jezdit děti ze základní školy. Ještě na to nejsou psychicky připravené a je klidně možné, že by to nějak ovlivnilo jejich psychiku. A lidstvo celkově nikdy nesmí zapomenout na všechny události 2. světové války, aby se něco tak odporného už nikdy neopakovalo.

Michaela Müllerová, Trhový Štěpánov

Vzpomínka, jak se stěhoval kostel v Mostě

Před mnoha lety za mnou přišel můj starší vnuk, se slovy: „Dědo, dneska jsme se ve škole učili o přesunu kostela v Mostě a já se pochlubil, že jsi ten přesun viděl, že máš doma fotky a stránku z Mladé fronty a jestli by jsi to škole nezapůjčil." Samozřejmě jsem vše zapůjčil. Po pár letech se stejnou prosbou přišel druhý vnuk. Opět jsem vyhověl, stránka z Mladé fronty byla už šedá a špatně viditelná. Po vrácení jsem byl mile překvapen. Některá dobrá duše, asi paní učitelka, stránku okopírovala pro potřeby školy a také pro mne, za což má moje poděkování. Kopie je navíc lépe viditelná než šedý originál. Teď po létech jsem dokumenty ukázal místostarostce Bc. Bézové,

která projevila zájem o článek do Zpravodaje. Takže jsme se starším vnukem ve vzpomínkách vrátili o 43 let nazpět do roku 1975, já vzpomínal, zatímco on si dělal poznámky.

Při bourání starého Mostu kvůli těžbě uhlí bylo zbouráno několik kostelů. Do vzpomínání se s námi zapojila také manželka, která bydlela v Mostě od svých 8 let a tak některé kostely znala a také navštívila. Jak říkává „Dostala jsem tam obrázky". Ve starém Mostě byli Kostel sv. Václava, klášter minoritů s kostelem svatého Františka Serafinského, který byl od války bez oken a nebyl již opraven a otevřen, kapucínský klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie, kde ještě po válce byli mniši, evangelický kostel sv. Anny, piaristický klášterní kostel Narození P. Marie. V klášteře s kostelem naproti nemocnici bydleli řádové sestry, které pracovaly v nemocnici. Ve starém Mostě byl největší počet gotických staveb hned po Praze. Tehdejší režim si asi uvědomoval, kolik památek ve starém Mostě zbořil, tak alespoň jednu se s velkým „humbukem" rozhodl zachránit. Volba tentokrát padla na ten největší a nejhezčí, Děkanský chrám Nanebevzetí Panny Marie. Kostel byl vystaven v letech 1517–1550 po požáru města v roce 1515. Děkanský chrám je vrcholným dílem pozdní gotiky. Stavitel Jakub Hermann za něj dostal 8 kop grošů. Kroužení klenby a štíhlé sloupy jsou jinde takřka neznámé. Prostor, který vznikl stažením nosných sloupů do obvodového pláště, má jedinečnou akustiku. Kroužení klenby se vznáší nad dvěma řadami sloupů, které rozdělují prostor kostela do tří lodí. Půdorys stavby je 60x29,7m a na výšku 31,5m váha 10 tisíc tun.

Nejdříve se demontovala kostelní věž a zákristie, jednotlivé kameny byly očíslovány, aby se po přestěhování kostela věž a zákristie postavily přesně podle původní stavby. Celý kostel se musel na přesun připravit, práce spočívaly ve zpevnění klenby nástřikem a vyztužení objektu ocelovou příhradovou konstrukcí, která sevřela kostel uvnitř i zevně a umožnila rozložit celou váhu historického zdiva (9.600 tun) na jednotlivé transportní vozíky. Obvod kostela jistil betonový věnec. Celková váha kostela nakonec činila 12.000 tun. V naplánované trase přesunu se musely zbourat domy a odklidit sutiny. Z kostela se také samozřejmě muselo všechno vyklidit – oltář, lavice a ostatní. Šuškalo se potom, že pracovník co měl na starosti vyklízení, dostal pokyn, co je dřevěné tak spálit, ale měl na vesnici chalupu se stodolou a tam prý uklidil oltář. Pokud se pracovalo na přípravě přesunu, tak to zatím u mosteckého obyvatelstva nebudilo takovou pozornost, protože se ve starém Mostě stále něco dělo. Několik let předtím (1968) se tam točil americký film „Most u Remagenu", jezdilo tam plno amerických a německých tanků. Parkovaly u nás za domem na louce, tak jsme se na ně chodili dívat. Při obsazení Československa v srpnu 1968, byly záběry tanků, Wehrmachtu i Američanů z natáčení tohoto filmu a pořízené kameramany takzvaných „spřátelených armád", použity jako propagandistický důkaz nutnosti vojenského zákroku proti Československu. Později začalo odstřelování domů, taky třeba 10 najednou, natáčely se další válečné filmy (Osvobození apod.), takže se stále ve starém Mostě něco dělo a bylo na co koukat.

Pozornost na kostel se obrátila v okamžiku, když se dal 30. září 1975 v 11:50 hodin do pohybu. Rychle se ta událost rozkřikla a odpoledne davy lidí houstly a navzájem si předávaly technické informace o přesunu. Vždy se něco dozvěděly od montérů. Aby bylo vidět, že se kostel pohybuje, tak na kolečkách vozíků udělali křídou čárky. Kostel se posunoval o 2 – 3 cm za minutu. Jedny z prvních diváků byly babičky, které kostel navštěvovaly. Přišly s obavou, jestli to nespadne. Kam by chodily do kostela!? Jiný kostel totiž už v Mostě nebyl. Rozhlas a televize se postaraly o publicitu a tak začaly přijíždět zájezdy z celé republiky, aby se podívaly na něco, co ve světě nemělo obdoby. Dokonce přijely řádové sestry z kláštera v Oseku u Teplic se podívat a modlily se, aby kostel nespadl. Ani já jsem neodolal a s fotoaparátem jsem u kostela strávil hodně času po celou dobu přesunu. Kostel se posunoval po 4 kolejnicových drahách na 53 hydraulických vozíč-

Pokládání betonových panelů a kolejnic; foto František Skalický

Jeptišky z kláštera z Oseka; foto František Skalický

kách každý o nosnosti 530 tun. Vpředu a vzadu byly pojízdné jeřáby. Přední jeřáb sestavoval kolejovou dráhu na betonové podložky s přesností cca 1mm. Zadní jeřáb po přejetí kostela dráhu demontoval, nakládal ji na nákladní auta Tatra a ty je odvážely pod celým kostelem dopředu. Obdivoval jsem řidiče, co kyvadlově jezdili pod kostelem sem a tam, jak se asi cítili, když jeli poprvé. Posun obstarávalo 8 hydraulických válců. Čtveřice vzadu na posun a 4 vpředu na brzdění. Po rozjezdu stačilo jenom brzdit, dráha měla mírné klesání a byla dlouhá 841 metrů.

Zbylé základy kostela a v pozadí odjíždějící kostel; foto František Skalický

S přesunem se také pojí pár perliček a vtípků. S kostelem se na střeše stěhovali na nové místo i holubi, kteří tam hnízdili. Když kostel přejížděl přes silnici, nějaký vtipálek tam umístil dopravní značku dej přednost i s dodatkovou tabulkou s nakresleným kostelem. Dokonce v Mostě někteří milovníci piva navrhovali raději přestěhovat pivovar.

Náklady na přesun určitě nebyli malé, ale cena památek, které nám zanechali naši předkové, se nedá vždy měřit na peníze. Celý přesun, kdy se kostel přesunoval nepřetržitě ve dne i v noci byl ukončen 27. října 1975 v 8:52 hodin. Proslulost získal především v roce 1975, kdy byl přesunut z města, které bylo srovnáno se zemí kvůli těžbě uhlí. V Guinessově knize rekordů je zapsán jako přeprava nejtěžšího předmětu po kolejích.

V roce 1988 byl restaurovaný kostel otevřen pro veřejnost, ale pouze jako výstavní a koncertní prostor. Jako náhrada za zbořené kostely byl v létech 1983–1989 v Mostě vybudován Římskokatolický kostel sv. Václava. Jedná se o jediný kostel postavený v Čechách v době normalizace. Nesměl mít věž, zvonici ani jiné viditelné náboženské prvky. Vzpomínám si, že se o stavbě hovořilo jako o obřadní síni.

Když přestěhovaný kostel stál na novém místě, tak se po čase objevil v Mosteckých týdenních novinách dotaz veřejnosti, zda budou v kostele bohoslužby. Odpověď od úředních míst zněla, že nebudou, neboť oltář kostela není orientován k východu, ale vzhledem k výborné akustice se tam budou pořádat koncerty. Netrvalo dlouho a v novinách se objevila krátká zpráva od církevních představitelů z Litoměřic, že na tom, kam směřuje oltář, vůbec nezáleží. Tenkrát byla silná cenzura a tak jsem se divil, že šéfredaktor těch novin si dovolil tu zprávu tam dát.

I po otevření kostela v roce 1988 pokračovaly restaurátorské práce, které byly zakončeny dohotovením 17 m vysokého barokního oltáře a slavnostním znovuvysvěcením kostela ve dnech 19. a 20. června 1993. Kostel se stal 8. února 2010 národní kulturní památkou.

V roce 2013 jsme byli s vlašimskými důchodci na týdenním pobytu v Teplicích a jeden den byl věnován výletu do Mostu a tak jsme se byli podívat také na kostel.

Manželka, která ještě jako školačka chodila kolem kostela do školy, tak velmi často kostelem procházela – jedním vchodem dovnitř a druhým zase ven. Už si ale nepamatovala, jaký byl oltář a lavice, co si však ještě pamatovala, že ve výklencích vlevo a vpravo byly malé oltáře a ty tam v současné době nejsou. Místo nich tam jsou svaté obrázky. Průvodce podle věku si nemohl pamatovat, jak vypadal kostel před přestěhováním. Na dotaz manželky, kde jsou oltáře z výklenků, nedokázal odpovědět. Kostelní lavice se nám nezdály staré, ale strohé bez jakých řezbářských ozdob. V podzemí chrámu se pro návštěvníky promítá film o přesunu a věž kostela funguje jako rozhledna. Ke kostelu patřila ještě zvonice, která stála samostatně vedle kostela, ale neměla takovou historickou hodnotu, a tak byla zbourána.

František Skalický, Trhový Štěpánov

A zde již přestěhovaný kostel v Mostě; foto František Skalický

Vzpomínky Střechováka

Jak jsem již uvedl ve vzpomínkové stati na mého otce pana Bohumila Novotného, ve Zpravodaji č.4/2016, v roce 1962 byla ukončena výuka v Národní škole Střechov, z důvodu nedostatku žáků. Navazujícím krokem byl mimo jiné i převoz školního inventáře do Trhového Štěpánova. Pamětníci vědí - tehdejší povinnou a direktivně přidělovanou součástí každé obecní a školní knihovny byly Leninovy spisy. Ve střechovské školní knihovně byly tyto „literární skvosty" zcela pragmaticky narovnány na nejvyšší knihovní polici, těsně pod stropem. Podle tloušťky a neporušenosti prachové vrstvy na nich bylo možné soudit, že s nimi nikdo nikdy ani nepohnul, natož aby je četl. Při sundavání spisů se za nimi objevila papírová krabice a v ní – dva ruční granáty. My, kluci, kteří se stěhování zúčastnili, jsme byli z nálezu nadšení – otec úplně zkoprněl, neměl o nich ani nejmenší tušení. Za okamžik udělal jedinou možnou věc: všechny nás vyhnal ven, školu zamknul a šel telefonovat na policii, tehdejší SNB. Esenbák přijel, zkontroloval pojistky na granátech, pečlivě je a každý zvlášť zabalil do novinového papíru, vložil je do kožené brašny, tu pak přehodil přes rameno, sedl na motocykl a odfrčel.

Dost úsměvná je představa téže situace v současnosti: nefalšované policejně pyrotechnické manévry s majáky a sirénami, páskami se zákazem vstupu, evakuací alespoň poloviny vesnice a tak dále. O původu těch granátů by tehdy snad mohl vědět otcův předchůdce, pan učitel Komárek. Jenomže on byl tou dobou v Paraguayi, kde na tamní národní škole učil, všechno v českém jazyce, potomky našich krajanů, kteří se do oněch končin dostali během velké migrační vlny v druhé polovině 19. a začátkem 20. století.

Je zajímavé, že s panem Komárkem se v Paraguayi setkali naši světoznámí cestovatelé Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund. O tomto setkání se také zmiňují v jednom díle jejich rozsáhlé cestovatelské epopeje, nazvaném Tam za řekou je Argentina. Na granáty se ho ale nezeptali – jaká škoda.

Druhý příběh spadá do přibližně stejného časového období, tedy do 1. poloviny 60. let. Poblíž dnešního motorestu „Zajíček" na D1 bývala pískovna. Již se skoro nepoužívala, bylo to ale ideální místo pro klukovské alotrie, s minimálním nebezpečím nečekaného vpádu nezvaného dospělého vetřelce. Jednou tam mezi nás přinesl jeden kolega cosi, co hrdě nazýval ‚malorážková pistole': ke kusu dřeva přidrátovaná trubička, u toho hřebík s gumou od zavařovačky – no hrůza. Přesto během „zasedání naší hodnotící komise" sklízel tvůrce předem očekávaná slova chvály a uznání. Když tak ten výtvor koloval mezi námi z ruky do ruky, ti naši andělé strážní se nepochybně museli pořádně nadřít, že se nic nestalo, tedy skoro nic. Najednou padl výstřel, a to z rukou samotného tvůrce. Všichni jsme úplně ztuhli. On se po nás pomalu rozhlédl, současně pokyvoval hlavou, ve tváři začal blednout a hodně přidušeným hlasem pronesl: „Pánové, já se střelil!" .. a šel k zemi jako podťatý. Vrhli jsme se na něj a úplně všechno z něho strhali zjistit, kam to „dostal". Nikde nic, až po chvilce se na pravém chodidle objevily první krůpěje krve – pořídil si dokonalý průstřel chodidla mezi nártními kůstkami. Pak si kdosi vzpomněl, že slyšel svého dědečka vyprávět, jak si takováto zranění ošetřovali během 1. světové války. Tak jsme mu tu ránu také kolektivně počurali. A asi medicínsky kvalitně, protože žádné další pooperační komplikace se už nevyskytly.

Případné dotěrné zvědavce a na otázku, proč že kulhá, odbýval tím, že si vymknul kotník při fotbale.

Tehdy jsme si svatosvatě slíbili, že to nikdy nikomu nepovíme. A já právě teď, veřejně a po pětapadesáti letech, jsem ten slib porušil. Kluci promiňte!

Jaromír Novotný

Tato fotografie je z června 1952, kdy na Národní škole ve Střechově ještě učil můj otec Bohumil Novotný. Vždycky ke konci školního roku přišel jistý pan Fereš, fotograf z Kácova, což byl úplný rituál, a takto celou školu vyfotil. Foto z rodinného alba

Výstavba střechovské budovy školy. Jelikož byla kolaudována v roce 1937, odhaduji, že tato fotografie je asi z roku 1936. Na té fotce jsem bezpečně poznal pana Františka Rývu (druhý zprava), nikoho dalšího už nikoli – snad jiný pamětník. Foto z rodinného alba

Cesta za zlatem

Ve dnech 12. až 15. září 2018 se konalo 14. mistrovství světa mužů a 5. mistrovství světa žen v požárním sportu ve slovenské Banské Bystrici. Mistrovství se účastnilo 250 profesionálních a dobrovolných hasičů z 15 zemí světa včetně České republiky. Členem České reprezentace je také profesionální hasič Vladislav Filip ze Sedmpán. Svými výkony v letošní sezóně v disciplíně „Výstup do 4. podlaží cvičné věže" přesvědčil trenéry o své nominaci.

Češi se stali mistry světa v absolutním hodnocení družstev v požárním sportu. Vladislav Filip ze Sedmpán třetí zleva; foto z rodinného alba

Šampionát zahajovala právě tato disciplína. Startovalo v ní 114 sportovců, z toho 8 Čechů. Každý závodník má dva pokusy a 6 nejrychlejších časů se započítává do celkového hodnocení. Vláďa mohl ukázat co umí. Na start se postavil v 18. rozběhu spolu s Bělorusem, Slovákem a Ázerbájdžáncem. Své první vystoupení po drobném zaváhání mezi 2. a 3. patrem věže ukončil časem 16:63. S odstupem času přišel na řadu druhý pokus. Už při úpravě startovacích bloků bylo vidět, že do toho dá vše. A tak se také stalo. Stylově, bez chyby provedený výstup do 4. podlaží a doskok na nášlapy časomíry zastavil čas na 13:96 sekundy. Vláďa vyhrál svůj rozběh. Byl druhý v Českém týmu a zařadil se na 20. místo na světě. 13:96 je výborný čas pro tým do celkového součtu.

Další den pokračovalo MS disciplínou „Běh na 100 m s překážkami". Již první pokusy ukázaly, že tuto disciplínu umí Češi na jedničku. Ve druhých pokusech to potvrdili a tak všech 6 započítaných časů bylo pod 16 sekund a to v součtu znamenalo vítězství v disciplíně.

Třetí den přišla na řadu štafeta 4x100 m s překážkami. Do závodu se nasazují dvě štafety. První štafeta po chybách na třetím a čtvrtém úseku dosáhla času 63:72 sekundy. To znamenalo, že druhá štafeta musí jít rychleji a lépe. Její výsledný čas 55:75 sekundy posadil český tým na 2. místo v disciplíně. A tak po třetím dnu závodů bylo na prvních třech pozicích celkového hodnocení těsno. Sedm bodů měli Češi, Rusové a Bělorusové.

Stylově, bez chyby provedený výstup do 4. podlaží a doskok na nášlapy časomíry zastavil čas na 13:96 sekundy. Vláďa vyhrál svůj rozběh. Foto z rodinného alba

Vše tedy měla 4. den rozhodnout královská disciplína „Požární útok". Naši reprezentanti měli výhodu, že nastupovali k pokusům jako předposlední. Byl tak přehled o výkonech ostatních týmů. K úspěchu potřebovali skončit před Rusy a Bělorusy. Svůj první pokus tyto týmy výrazně pokazily. Naopak Češi s časem 28:83 netrpělivě čekali na druhé pokusy. V těch Rusové i Bělorusové opět selhali. Naši svůj čas ještě mírně vylepšili na 28:73 sekundy, což je umístilo za Slováky, Němce a Ukrajinu na 4. místo v disciplíně, ale zároveň také na 1. místo v absolutním součtu disciplín.

A tak po 50. letech od první účasti českých hasičů na mezinárodní úrovni a po několika stříbrných a bronzových medailích, dosáhli Češi na zlato. Stali se mistry světa v absolutním hodnocení družstev v požárním sportu. Máme nejlepší hasičský tým na světě. Svým výkonem na věži k tomu přispěl i Vláďa Filip člen SDH Sedmpány a příslušník HZS Kolín.

Je nutné ještě podotknout, že tým českých žen zde vybojoval 2. místo a stříbrnou medaili v absolutním hodnocení družstev.

Složení reprezentace mužů: Vladislav Filip, Jakub Pěkný, David Dopirák, Daniel Klvaňa, Lukáš Kroupa, Pavel Krpec, Martin Lidmila, Milan Netrval, Karel Ryl, Dominik Soukup.

Záznamy z MS v požárním sportu z Banské Bystrice můžete shlédnout na www.firetv.cz

Vladislav Filip st.

Máme nejlepší hasičský tým na světě. Svým výkonem na věži k tomu přispěl i Vláďa Filip, člen SDH Sedmpány a příslušník HZS Kolín. Foto z rodinného alba

Soustředění mladých hasičů

Počátkem srpna se u hasičárny v Trhovém Štěpánově sešla početná skupina indiánů z několika kmenů, kteří se společně vydali hledat poklad svých předků na území v oblasti Střechova. Bledé tváře totiž rozhodly, že indiány přesídlí do rezervace a ti nyní mají jen pár dní na vyzvednutí pokladu ze svého území.

Na malebné louce, v údolí mezi vzrostlými stromy a v tuto dobu zcela vyschlým potokem postavili svá Tee-pee a u totemu zakopali válečnou sekeru. Na to dohlížel indián Vojta Jeřábek – pravá ruka hlavní náčelnice. Pro nalezení pokladu se kmeny Siouxů, Lakotů i Čejenů musely spojit, aby postupně skládaly z útržků mapu celého území.

Celý pobyt se nesl v duchu dobré nálady, mladí indiáni si vyráběli indiánské ozdoby, talismany, či lapače snů. Jejich náčelníci s tím občas měli plné ruce práce.

Hlavní náčelnice Jarka Krásová svým hromovým hlasem vždy zavelela k nástupu kolem totemu, kde společně se sportovní expertkou Renatou Vopálkovou hodnotily výrobky indiánů a sportovní výkony. To nebylo úplně snadné, protože například při hře „konibal“ indiáni prokázali úžasnou soutěživost, že ke hře nalákali i své náčelníky a strhla se opravdová mela. Podobné to bylo při hře „pozor šelma“, kdy se také zapojili náčelníci a to děti opravdu bavilo.

Naštěstí se nikdo nezranil, takže kmenová šamanka nemusela otevírat zdejší lazaret a dál se starala prakticky jen o předpověď počasí, která byla ovšem zcela brilantní (s přihlédnutím k tomu, že bylo po celou dobu převážně příšerné vedro).

Občas některý indián nedával pozor na své věci a tak si je musel při nástupu zasloužit zpět. Hodil kostkou a podle toho, co mu padlo, musel například oběhnout tábor, pomáhat s nádobím nebo předvádět přisáté klíště. Zajímavé bylo, že některé kostky měly součet čísel až do deseti.

Také jsme hráli hru na lov bizonů. Indiánka Blanka si dokonce jednoho uloveného bizona ochočila a dobrovolně ho venčila. Někteří indiáni vynikali ve zpěvu, obzvlášť trio Štěpán, Jakub a Michal – ty jistě zaslechl i sám velký Manitoo.

Poslední den indiáni našli zbývající dílek mapy a na něm byl zakreslen poklad. Vydali se ho tedy hledat a vykopat, se strážcem pokladu se dohodli, že obětují své nastřádané diamanty a ten jim poklad vydal.

Všem zúčastněným patří obrovský dík za uskutečnění této akce, za přípravu táborové hry, postavení tábora, technické zázemí, vedení dětí a také nakrmení všech indiánů. Všichni odvedli veliký kus práce pro radost našich dětí, které se zde nejen bavily, ale jistě se také mnohé naučily.

Děkujeme sponzorům: Městskému úřadu Trhový Štěpánov, firmě Rabbit , TJ Sokol Trhový Štěpánov za zapůjčení chaty, rodině Jeřábkových z Trhového Štěpánova za výrobu totemu a zajištění technického zázemí a za sponzoring nákupu Tee-Pee Zemědělskému družstvu Trhový Štěpánov, TJ Sokol, Organizaci 5. prosince a Janě Vlachové.

Za všechny zúčastněné: Šamanka Irena Šamšová

Ribanna, Nšo-či (Krásný den), Klepí-petra, Old Shatterhand a mladí apači; foto Josef Korn

Loučení s prázdninami

Dne 30.8.2018 jsme si s dětmi ke konci prázdnin uspořádali šipkovanou, kdy skupinka sedmi starších dětí vedla skupinku sedmi mladších dětí a vedla nás obcí. Po cestě nám připravily spoustu úkolů a někdy jsme se i zapotili. Když se nám je i s pokladem podařilo najít, vyměnili jsme si role a menší děti vymýšlely úkoly na oplátku pro ně. A protože se dětem hra líbila, vymyslely na večer ještě bojovku, kterou jsme pro ně zorganizovali my, rodiče. Po setmění se v malých skupinkách měly přemístit ze vsi k rybníku Kupsák. Nebylo to

jednoduché, protože po cestě označené světýlky, je čekalo spoustu strašidel. Všichni to zvládly a nakonec jsme se všichni - asi 24 strašidel a dětí - sešli u malého ohýnku, kde si děti mohly opéct buřta a dostaly sladkou odměnu. Zábava skončila a hurá do školy!

Hana Vošická, Dubějovice

Ke konci této akce jsme se všichni sešli u ohýnku; foto Hana Vošická

Dětské družstvo z Dubějovic na akci „Den záchranářů a hasičů v Trhovém Štěpánově"; foto Hana Vošická

Rybářské závody

Dne 25..srpna se konaly v Sedmpánech dětské rybářské závody. Zahájení závodu proběhlo prezentací závodníků a vybráním symbolického startovného. Účastnilo se 16 dětských a 15 dospělých závodníků. Start proběhl v 8 hodin a ukončení chytání bylo ve 13 hodin. Mezi největší úlovek patřil kapr s mírou 58cm. Chytali se cejni a kapři. Děti si závody užívaly, i počasí nám přálo. Účastnili se místní i přátelé z okolních vesnic. Podávalo se občerstvení, grilovaná klobása a ohřátý párek. Po ukončení závodu jsme vyhodnotili úlovky a rozdali dětem a dospělým diplomy a ceny. Večer se z našich úlovků smažily řízky. Všichni si moc pochutnali a těší se na další ročník.

Petra Struhařová, Sedmpány

Po ukončení závodů jsme vyhodnotili úlovky a rozdali diplomy a ceny; foto Petra Struhařová

Dětem se připravily ještě hry u venkovních stolů; foto Petra Struhařová

Den hasičů a záchranářů 2018 v Trhovém Štěpánově

V sobotu 8. září 2018 se za krásného slunečného počasí konal v Trhovém Štěpánově „Den hasičů a záchranářů". Zahájení proběhlo ve 13 hodin a to nástupem družstev. Přivítali jsme Miss hasičku Markétu Navrátilovou. Ta nám předala kalendář, který nafotila společně s dalšími účastnicemi soutěže o Miss hasičku. Po zahájení k nám přijeli hasiči z HZS Vlašim s ukázkou vyproštění zraněné osoby z havarovaného vozu. Poté byla zahájena soutěž v požárním útoku, do které se přihlásilo 16 týmů. První útoky předvedli naši nemladší hasiči. Na start se připravila dvě družstva dětí z Trhového Štěpánova a družstvo dětí z Dubějovic. Následovaly ženy z Keblova, Hulic, Vracovic, Rataj a domácí z Trhového Štěpánova. Celé odpoledne měli návštěvníci možnost prohlédnout si okolí z výškové plošiny, se kterou k nám přijeli hasiči z HZSP Sellier a Bellot Vlašim. Rovněž se zájemci

mohli proletět vrtulníkem a vidět Trhový Štěpánov z výšky. Hasičská soutěž se nesla v příjemné atmosféře, bez zranění a s úsměvy na tvářích většiny soutěžících.

Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci soutěže. Dále děkuji Městu Trhový Štěpánov za podporu, SDH Vlašim a ZD Trhový Štěpánov za dodávku vody, Vladislavovi Filipovi za zapůjčení časomíry a všem soutěžícím a návštěvníkům za účast. Na příští Den hasičů a záchranářů bychom rádi uvítali ještě další soutěžní družstva a pokusíme se zajistit další ukázky z hasičské techniky.

Vojtěch Jeřábek, Trhový Štěpánov

Ceny pro vítěze požárního útoku; foto Josef Korn

Požární útok dalkovických hasičů; foto Josef Korn

Zdislavští hasiči s novou cisternou předvedli zásah u požáru; foto Josef Korn

Součástí hasičského dne byly i lety vrtulníkem; foto Josef Korn

Ukázka záchrany osoby z havarovaného automobilu HZS Vlašim; foto Josef Korn

Miss hasička Evropa Markéta Navrátilová předala nafocený kalendář a pozdravila všechny hasiče; foto Josef Korn

Účast SDH Dalkovice na hasičských soutěžích v sezóně 2018

Účast SDH Dalkovice na hasičských soutěžích v sezóně 2018; foto z archivu SDH Dalkovice

Po obnovení činnosti hasičského soutěžního družstva v roce 2007 se Sbor dobrovolných hasičů Dalkovice každý rok pravidelně účastní vybraných hasičských závodů v blízkém okolí Štěpánovska. Za tuto dobu již nasbíral desítky cenných pohárů, spoustu krásných vzpomínek a dostatek motivace na to, aby se každý následující rok rozhodnul dát družstvo opět dohromady a zúčastnit se dalších hasičských soutěží.

Ani letošní sezóna tomu nebyla výjimkou a tak se SDH Dalkovice dne 18. 8. 2018 zúčastnilo hasičské soutěže při příležitosti 95. výročí založení SDH Kladruby a dne 8. 9. 2018 také hasičské soutěže při příležitosti dne hasičů a záchranářů v Trhovém Štěpánově. Na obou těchto soutěžích podalo družstvo velmi dobré výkony, které pak znamenaly 2 výborná třetí místa na soutěži v Kladrubech (družstvo SDH Dalkovice zde soutěžilo jak v kategorii PS 12, tak i v kategorii PS 8) a krásné čtvrté místo na soutěži v Trhovém Štěpánově.

Michal Smetana, kronikář SDH Dalkovice

Středeční podvečery na sedmpánské návsi

Středeční podvečery na sedmpánské návsi. Zleva Božena Balková, Jaroslava Holečková, Eva Andělová, Ludmila Beladová, Miroslava Beladová, Štěpánka Bézová, Petra Svobodová, Marie Dvořáková, Jana Svobodová; foto Tomáš Svoboda

Léto se s námi rozloučilo mimořádně teplými a slunečnými dny – takové ostatně bylo tento rok celé – a 23.9. začal podle kalendáře astronomický podzim. Neklamné znamení, že s létem pomalu končí také jedno z našich oblíbených zpestření podvečerního času na sedmpánské návsi – středeční přátelské posezení pod stromy spojené s oblíbeným opékáním vuřtů. A že jsme si to letos užívaly! Nádherné počasí nám už od jara poskytlo možnost si posedět, poklábosit, zasmát se, zavzpomínat na časy minulé… Zkrátka naše „sedánky" nám opět vnesly do našeho života potěšení a mnohdy úsměv do tváří. A proto pro Vás máme závěrem jednu radu. Zkuste to u Vás také tak, a věřte, že nebudete litovat. Uvidíte, že se Vám přátelské posezení zalíbí a přispěje k oživení sousedských vztahů

Za sedmpánské seniorky Jana Svobodová

Setkání heligonkářů v Dalkovicích

V sobotu dne 15. září 2018 se v Kulturním domě v Dalkovicích konalo již tradiční setkání heligonkářů pořádané Sborem dobrovolných hasičů Dalkovice. Letošní ročník byl spíše komornějšího rázu, kterého se zúčastnili především místní obyvatelé Dalkovic, ale i tak bylo o zábavu postaráno. Počasí ten den bylo více než přívětivé a tak se na prostranství za kulturním domem u pergoly grilovalo a udilo maso všech možných druhů, od krkovice až po bůček. A jak už to tak na akcích

V sobotu 15. září se v Kulturním domě v Dalkovicích konalo tradiční setkání heligonkářů; foto z archivu SDH

v Dalkovicích bývá, ani o tekutý chmelový mok zde nebyla nouze. V samotném sále kulturního domu se pak hrálo, zpívalo a tancovalo za doprovodu heligonek až do brzkých ranních hodin. V příštím roce opět počítáme s organizací dalšího takového heligonkářského setkání a budeme jen rádi, když se k nám přijdete podívat.

Michal Smetana,
kronikář SDH Dalkovice

Hrálo se, zpívalo a tancovalo za doprovodu heligonek až do brzkých ranních hodin; foto z archivu SDH Dalkovice

Sedmpánské zpěvačky si zazpívaly u sousedů

Začátkem letních prázdnin nás poprosil pan starosta z Keblova Mgr. Rostislav Baran, jestli bychom v jejich obci nezazpívaly v září na parketu k příležitosti akce „Setkání rodáků". Sešly jsme se celkem sedm letních teplých podvečerů v parku v Sedmpánech na lavičce pod borovicí. Pokaždé vyšlo krásné teplé počasí a my pěly písně s letními texty, které se linuly po celé naší vesničce. Místní obyvatelé Sedmpán si pochvalovali, jak je to hezké, když za zvuku kytary a zpěvu nás žen, tvoříme letní atmosféru na návsi. Několik našich posluchačů letní malebné písně přilákalo a rády i několikrát k nám přisedli a zazpívali si s námi. To víte, že jsme se i při nácviku pořádně nasmály a domů jsme se vracely po pěveckých zkouškách pozitivně naladěny. Seniorky zase chodily domů naladěny každou středu po opékání vuřtů. Takže můžeme říci, že v Sedmpánech to zase v létě žilo. Vážíme si toho, že se po tolika letech stále scházíme. Nacvičujeme i „srandičky" na oslavy narozenin našim kamarádům z vesnice a vždy sklidíme úspěch. Doufejme, že nám to naše setkávání, holky, ještě nějaký ten rok vydrží.

Štěpánka Bézová

Zleva Jana Svobodová, Štěpánka Bézová, Petra Svobodová, Hanka Filipová, Zdeňka Holečková, Markéta Setničková; foto z archivu SDH Sedmpány

Nový rok v Mateřské škole Trhový Štěpánov

Nový školní rok v Mateřské škole Trhový Štěpánov začal v pondělí 3. 9. 2018. Do školy nastoupilo celkem 54 dětí, z toho 2 dvouleté. Nadále proto pokračujeme v projektu „Chůva – personální podpora v mateřské škole" a „Odborně tematickými setkávání s rodiči dětí". Hlavním cílem tohoto projektu je usnadnění vstupu dvoule-

Učíme se stříhat; foto archiv MŠ

Ve školce jsme všichni kamarádi; foto archiv MŠ

tých dětí do mateřské školy a jejich adaptace na prostředí školy. O děti se starají pedagogické pracovnice Olga Polivková, Jaroslava Krásová, Jitka Tomaidesová, Bc. Klára Záleská, Šárka Hašková a chůva Hana Vobecká. Poslední dvě jmenované se starají i o provoz školy. Pracujeme podle školního vzdělávacího programu „Školičkou s písničkou". Povinného předškolní vzdělávání se v letošním školním roce účastní 17 dětí. Do školy docházejí děti nejen z Trhového Štěpánova, ale i obcí dle veřejnoprávní smlouvy o stanovení společného školského obvodu. Těmi jsou obce Keblov, Soutice, Tichonice a Psáře.

Olga Polivková, ředitelka Mateřské školy Trhový Štěpánov

Základní škola Trhový Štěpánov

Souhrnný přehled žáků a pracovníků školy ve školním roce 2018/2019

Ředitelka školy: Mgr. Květa Kuželová, Javorník

Třída	Počet	Dívky	Chlapci	Dojíždějící	Třídní učitel – bydliště
I.	24 + 1	13 +1	11	15	**Mgr. Hana Früblingová**
II.	18	9	9	9	**Mgr. Šárka Kladivová**
III.	22	10	12	11	**Mgr. Lucie Kakosová**
IV.	26	13	13	12	**Mgr. Martina Nováková**
V.	24	15	9	7	**Mgr. Martin Limburk**
1. stupeň	**115**	**61**	**54**		
VI.	17	8	9	8	**Mgr. Kamila Horálková**
VII.	20	11	9	12	**Mgr. Martin Vrbický**
VIII.	22	8	14	10	**Mgr. Petr Dymák**
IX.	20	8	12	7	**Mgr. Jan Balšánek**
2. stupeň	**79**	**35**	**44**		
CELKEM	**194**	**96**	**98**		

Zaměstnanci Základní školy

Výchovný poradce: Mgr. Petr Dymák
Metodik primární prevence: Mgr. Martin Vrbický
Koordinátorka školního vzdělávacího programu: Mgr. Martina Nováková
Koordinátor informačních a komunikačních technologií (ICT): Mgr. Jan Balšánek
Koordinátor enviromentální výchovy: Mgr. Petr Dymák
Koordinátorka čtenářské dovednosti: Mgr. Martina Nováková
Správce žákovské knihovny: Mgr. Martina Nováková
Speciální pedagog: Mgr. Lucie Kakosová
Předsedkyně Rady školy: Mgr. Hana Früblingová
Předseda Unie rodičů: Jan Horáček

Pedagogičtí pracovníci

třída Mgr. Hana Früblingová
třída Mgr. Šárka Kladivová
třída Mgr. Lucie Kakosová
třída Mgr. Martina Nováková
třída Mgr. Martin Limburk
třída Mgr. Kamila Horálková
třída Mgr. Martin Vrbický
třída Mgr. Petr Dymák
třída Mgr. Jan Balšánek
Mgr. Monika Mendová

Miroslava Naňáková – asistent pedagoga
Ludmila Kulíková – asistent pedagoga
Jaroslava Špirková – asistent pedagoga

Vychovatelky Školní družiny

Jaroslava Špirková
Ludmila Kulíková

Hospodářka školy

Miroslava Naňáková

Správní zaměstnanci

Marie Čapková
Hana Hospergrová
Věra Kadlečková
Erika Štiková
Petr Křepela

Mateřská dovolená

Mgr. Pavla Krucká

Připravila Mgr. Hana Früblingová

Informace ze Základní školy Trhový Štěpánov

Máme za sebou již několik týdnů nového školního roku. Hned první týden jsme se ujistili, že je vše zabezpečeno a připraveno na blížící se rekonstrukci školy tak, aby nedošlo k narušení výchovy a vzdělávání.

Chod školy a vzdělávacího programu je zajištěn bez omezení. Dvě třídy 1. stupně (2. a 3. ročník) jsou přestěhovány do Spolkového domu Trhový Štěpánov. Bezpečnost žáků je zajištěna a odloučené pracoviště základní školy bylo schváleno a povoleno Krajskou hygienickou stanicí a bezpečnostním technikem. Všechny předměty jsou plnohodnotně vyučovány. Výuka anglického jazyka je posílena jednou týdně rodilým mluvčím z Velké Británie a počítačová pracovna byla provizorně opět uvedena do provozu (byla vystěhována a odpojena díky rekonstrukci). Došlo pouze k jedné malé změně a to ve 3. ročníku. Předmět informatika byl přesunut do 4. ročníku, místo něho mají žáci výtvarnou výchovu. Tato třída je umístěna ve Spolkovém domě, kde nejsou podmínky pro výuku informatiky. Úprava byla schválena Školskou radou při Základní Škole Trhový Štěpánov.

Všichni zaměstnanci školy ochotně pomáhali a pomáhají zajistit klidný chod školy. Děkuji jim tímto za jejich pomoc a vstřícnost.

V minulém čísle Zpravodaje jsem slíbila, že zveřejním jména hlavních sponzorů výuky anglického jazyka rodilým mluvčím. Vážím si jejich pomoci. Velké díky od žáků 1. a 2. stupně patří ZD Trhový Štěpánov, Rabbitu Trhový Štěpánov a Unii rodičů při Základní škole Trhový Štěpánov.

Upozorňuji tímto i na nové webové stránky **www.zs-trhovystepanov.cz**.

Přeji žákům, zaměstnancům a rodičům žáků klidný a pozitivní školní rok.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

Začal nový školní rok

Letní prázdniny utekly jako voda a do školních lavic se vrátili žáci, za katedry zase učitelé. Mnozí rodiče si po dvou měsících s úlevou vydechli. V pondělí 3. září se tak opět dětem otevřely brány k poznání.

Pro 24 dětí začala v naší škole jejich povinná školní docházka. Celí natěšení s novými aktovkami na zádech a doprovázejícími rodiči a příbuznými, vykročili prvňáčci do zcela nového světa, kde stráví příštích několik let. Poznají spoustu nových kamarádů, zažijí plno příhod, na které budou po letech na společných srazech vzpomínat. Aby jim příjemné vzpomínky zůstaly i na jejich první školní den, o to se snažili postarat rodiče, třídní učitelka, vedení školy a Město Trhový Štěpánov.

Pro 24 dětí začala v naší škole jejich povinná školní docházka; foto archiv ZŠ

Ve vyzdobené a čerstvě vymalované třídě čekala na lavicích pro žáky část školních potřeb, které byly zakoupeny z rozpočtu obce. Celková hodnota dosáhla 24 tisíc korun (1000,- Kč na žáka).

Tímto bych chtěla Městu Trhový Štěpánov poděkovat za nemalý příspěvek, kterého si jako škola velmi vážíme.

Sponzorský dárek každému žákovi věnovala také firma, která se školou spolupracuje v rámci projektu Evropské unie Ovoce a mléko do škol.

První třídu přivítala zleva třídní učitelka Mgr. Hana Frühlingová, ředitelka školy Mgr. Květa Kuželová, starosta Města Trhový Štěpánov Josef Korn s místostarostkou Bc. Štěpánkou Bézovou; foto archiv ZŠ

Slavnostní přivítání zahájila ředitelka školy, kterou pak vystřídal pan starosta v doprovodu paní místostarostky a nakonec ke všem zúčastněným promluvila i třídní učitelka.

Z rukou pana starosty každý prvňáček obdržel první učebnici a od paní ředitelky odznak, kterým byl pasován na žáka naší školy. Upomínkový list na významný den předala dětem třídní učitelka.

Všem rodičům bych chtěla popřát hodně trpělivosti, pozitivní nálady, radosti z práce jejich dětí a aby školní rok 2018/2019 byl pro ně úspěšný a splnil jejich očekávání.

Jaký školní rok bude, záleží nejen na škole a dětech, ale v nemalé míře i na rodičích. Děti jsou na startu nové životní etapy a co do nich vložíme, se nám jednou vrátí.

Mgr. Hana Frühlingová, třídní učitelka 1.třídy

Program Hasík

Žáci druhé třídy Základní školy Trhový Štěpánov absolvovali v loňském školním roce program nazvaný Hasík. Jednalo se o celoroční projekt kdy hasiči z Benešova zcela zdarma dvakrát navštívili druháčky přímo ve třídě, přivezli si na pomoc plyšového dráčka Hasíka a velmi mile dětem vyprávěli o nebezpečí, které je může potkat. Při první návštěvě se děti dozvěděly o výbavě hasiče, o tom jak se chovat při požáru, že nemají samy hasit, ale upozornit dospělého a rychle utéct, že musí vzít s sebou pouze sourozence. Nyní již umíme opatrně vyzkoušet: zda je horká klika u dveří, jít při zemi, hlasitě zavolat na hasiče, protože v té masce není dobře slyšet, a spoustu dalších užitečných věcí. Při druhé návštěvě jsme zkoušeli telefonovat na tísňovou linku a slyšeli jsme spoustu špatných telefonátů, kdy lidi v šoku volali na 112. Poté nás ponaučili jak se zachovat u dopravní nehody, jak poznat kde jsme, apod.

Nejzábavnější však byla poslední část projektu a to návštěva hasičů přímo v Benešově. Pan Svoboda nám ukázal několik videí z požárů, víme, že nebudeme nabíjet telefony v noci na posteli a že dohlédneme, aby dospělí vytahovali ze zásuvky rychlovarnou konvici. Po dotazech dětí jsme se přesunuli do garáží, tam jsme si osahali auta, hasič lezec nám ukázal sjezd po hasičské tyči a moc nás bavilo zkoušet zvedat těžké vybavení a oblečení hasičů.

Za to vše, za celý projekt, milé chování všech zúčastněných a hlavně za každodenní, namáhavou, obětavou a pilnou práci všech hasičů, děkujeme.

Mgr. Kakosová Lucie, třídní učitelka

Žáci druhé třídy Základní školy Trhový Štěpánov absolvovali v loňském školním roce program nazvaný Hasík

Hasiči z Benešova dvakrát navštívili druháčky; foto Mgr. Lucie Kakosová

Náš školní rok 2018/2019 začal pro druhou a třetí třídu netradičně a to ve Spolkovém domě.

Jelikož jsem děti přivítala v útulném prostředí a k tomu i s krásným letním počasím, celkem si tuto změnu užíváme. Hojně využíváme zahradu a dvorek k trávení přestávek. Ve Spolkovém domě je málo místa a tak jsme si zde s dětmi o něco blíž. Cestu tam i zpět skvěle zvládáme a doufám, že děti budou po celou dobu našeho pobytu zde, stále tak nadšeny. Chtěla jsem vám přiblížit pohled dětí na tuto změnu, proto si zde můžete přečíst jejich názory.

Mgr. Kakosová Lucie, třídní učitelka 3. A

Ve Spolkovém domě se mi líbí víc než ve škole, protože můžeme o přestávce ven. Venku máme houpačky a pískoviště. Máme hezký výhled z okna.
S pozdravem Vašek

Líbí se mi tady, protože tu máme i zahradu. Máme tady takového žáka, který se jmenuje Ros. Máme tu i nádvoří a balkón. Je tu s námi i druhá třída. Máme tady kupodivu i tabuli. Máme tu květiny. Jsem ráda, že o přestávkách většinou chodíme ven. Není tu taková velká chodba. Tvačíme venku. Jsou tady i počítače. Jsou tady dlouhé schody. Anna

Líbí se mi tady, protože tu není takový hluk jako ve škole. O přestávce můžeme chodit ven. Líbí se mi tu, protože je tu lepší atmosféra. A můžeme si tady na zem hrát. Líbí se mi tady, protože si můžeme hrát na chodbě.
Eliška
3. A.

Líbí se mi tu tady, protože chodíme o přestávkách ven. Je tu tady malý, ale mně to nevadí. Mnozí tady líbí víc než ve škole. Venku máme dvě oblíbené hračky. Máme tady menší dvoreček a moc se mi tady líbí.
Spozdravem Kristýna

Výtvarná výchova v 7. ročníku

Kresba žákyně 7. ročníku; foto archiv ZŠ

Z hodiny výtvarné výchovy žákyně 7. ročníku; foto archiv ZŠ

Stanovisko Základní školy Trhový Štěpánov k anonymním dopisům

Odmítáme křivá nařčení anonymního pisatele, který nemá tolik slušnosti, aby se svými názory vystoupil veřejně. Nadále budeme pracovat dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Prosíme všechny, aby si na danou věc udělali vlastní názor.

Kolektiv zaměstnanců Základní školy Trhový Štěpánov

Zážitky z dovolené v Rumburku

Když jsme dojeli do Prahy, někteří tam již byli a za malou chvíli dorazili i ostatní. Na to také přijel autobus s vyvýšenou plošinou pro vozíčkáře. Nastal shon, ale dobře jsme to zvládli a brzy jsme se vydali na cestu. Jízda probíhala v klidu, ale byla pořádně dlouhá a všichni jsme se těšili, až vylezeme z autobusu. Jenže ouha, když jsme mysleli, že už tam budeme, začali jsme bloudit a nemohli jsme najít místo našeho pobytu.

Každé ráno jsme měli pěknou rozcvičku na louce nebo na chodbě, záleželo na počasí. Také byly modlitební chvilky, a protože to bylo ekologické středisko NATURA, probírali jsme zvířata z Bible. Moc se mi líbilo vyprávění nevidomé Betynky.

Soutěžní úkol 1) Dostali jsme fotoaparát a měli jsme nafotit fotodokumentaci. Naše skupina se dohodla, že bude hledat stopy záhadně zmizelého muže. Fotili jsme obrazy a věci v kalužích, chodník, kdy byly stopy, atd. I já jsem si vyfotila jednu kalužˇ, když mi asistent podržel foťák a já zmáčkla spoušť. Byl také orientační běh. Naše skupina měla dobrý čas, ale přehlédli jsme asi dvě kontrolky. Já měla co dělat, abych se udržela ve vozíku a ještě abych koukala, kde co je, to už bylo na mě moc. A držet mapu jsem odmítla rovnou. Večer nám promítali filmy, mimo jiné také dokumentární film Ropáci. Bylo to velmi zajímavé. Chvílemi jsem tápala, jestli je to skutečnost nebo ne. Podle tohoto filmu jsme měli za úkol natočit filmový dokument o tom, co není možné a přesvědčit druhé, že to možné je, že to existuje. Dostali jsme kameru asi na jednu hodinu nebo na 30 minut a film měl trvat 15 minut. Naše skupina to pojala vědecky. Jako tým vědců jsme náhodu objevili neandrtálce. Hrál ho Michal, kterého jsme přendali z vozíku do dřevěné bedny, svlékli jsme mu tričko, na hlavu jsme mu dali trávu a do zdravější ruky klacek. My vědci jsme popíjeli u stolu, když tu se objevil ten neandrtálec a začal vydávat skřeky. Pak jsme zkoumali, jak se dostal do naší doby. Duchovní program byl krásný a zajímavý. Přijel kněz Karel Kuneš, který pěkně hovořil o jménech osob z Bible, protože některá značí zvíře. Což já vůbec nevěděla a byla to pro mě novinka. Potom jsme měli návštěvu z protidrogového střediska a mladý muž nám vyprávěl, jak pomáhají závislým lidem a co se s tím člověkem a s jeho tělem děje. Třeba nám ukázal na obrázku ledovec ve vodě, kterému koukala špička. Říkal, že my vidíme to, co je venku, ne to, co je uvnitř, schované v člověku. Pak požádal jednoho z našich asistentů, který se dobrovolně přihlásil, aby si zavázal oči šátkem, pak s ním párkrát zatočil vlevo a vpravo a řekl mu, aby se vrátil na svou židli. Bylo to velmi těžké a bez pomoci to nezvládl. Tak je na tom závislý člověk. Potřebuje naši pomoc, ale musí si to sám uvědomit. Ten muž, co nám to vyprávěl a předváděl, byl dřív sám závislý na drogách. Nakonec řekl, že ti lidé potřebují vědět, že na nich někomu záleží a že je má někdo rád. Rodiče si na dítě neudělají čas, a když si to po letech uvědomí, už je pozdě. V sedmnácti letech se děti těžko převychovávají. Je třeba udělat rázný krok, což mnozí rodiče neumí. Nechtějí dítě ztratit a nemají odvahu mu říct: „Vypadni z domu, nechceme se utopit s Tebou v tom blátě“. Moc to bolí, ale je to jediná cesta jak zachránit své dítě, manžela nebo jiné blízké.

Další úkol: Šli jsme do lesa a museli jsme tam udělat něco, co by upoutalo na první pohled, ale muselo to být z přírodního materiálu. Naše skupina se rozhodla vytvořit dětské hřiště. Nasbírali jsme smrkové šišky a z nich udělali skákacího panáka a pískoviště. Z klacků jsme udělali prolézačku a houpačku. Já sbírala z vozíku šišky do bundy a dávala je na hromadu. Potom jsme se dívali, co udělali ostatní. Jedna skupina vyrobila Prodanou nevěstu na stromě. Říkali jí Standova nevěsta. Asistent Honza jí okamžitě požádal o tanec a pak navrhl, že na ni budeme všichni přitrouble čumět. To byla velká legrace. Pak Lenka, která je úplně ochrnutá a nemluví, pomocí tabulky oznámila, že chce vylézt na strom. Takže dva asistenti vylezli na ten strom, další ji vzal do náruče a u stromu jí předal těm, co byli nahoře. Ti ji uchopili pod paží a vytáhli na ten krásný strom a tam ji posadili a chvíli drželi. Na to se přihlásilo několik dalších vozíčkářů. Já jsem mezi ně nepatřila, protože jsem se na to necítila, jen jsem užasle sledovala, co jsou zdraví lidé kolem schopni pro nás postižené udělat, abychom měli radost.

Mirka Štiková z Trhového Štěpánova

Jeden den jsme si vyrazili na celodenní výlet. Šli jsme z nádraží z Brtníku až do Krásné Lípy, což je asi 13 km. Cestou jsme viděli plno přírodních krás, až mi oči přecházely. Měli jsme soutěže a závody. Pak skládání hlavolamu a pěkně jsme si lámali hlavinky. Když začalo lejt, tak jsme byli naštěstí schovaní pod paraplaty, při občerstvení u nějakého hostince. Já si dala černé pivo a bylo dobré. Také jsem jela úplně poprvé vlakem a byla to nádhera. Potom jsme vyráběli šperky z keramické hlíny, a i když to pro mě bylo to nejtěžší, tak se mi to docela povedlo i přes to, že si to na krk nikdo nevezme.

Také jsme hráli ruský kuželník, na kterém jsem se osobně vyřádila. Jsem sportovní typ. Skončila jsem na druhém místě, což mi udělalo radost.

Rádi jsme krmili jeleny, kteří tam žili v ohradě. Ten pán na ně zavolal „Holky, kluci“ a oni už věděli, že bude dobrota. Potom nám o nich vyprávěl hodně zajímavé věci.

Poslední večer byl táborák. Zpívalo se, tančilo, jedli jsme opečené vuřty a byla legrace. Já jsem se teda s Rumburkem rozloučila vesele. Ráno jsme sbalili a po obědě už čekali na autobus, který nás po menších patáliích s dveřmi dovezl v pořádku do Prahy.

Pobyt v Rumburku se mi moc líbil. Přišla jsem na jiné myšlenky a poznala nové lidi. Setkání se starými známými bylo pro mě zajímavé, alespoň jsem je lépe poznala a pochopila. Mám z toho dobrý pocit. A děkuji Bohu, že jsem tam mohla být.

Mirka Štiková, Trhový Štěpánov

Co nám věští červené nebe?

Zapadající slunce nad Trhovým Štěpánovem; foto archiv města

10. října „Spadne-li v říjnu listí – bude zima křisti“
11. října „Studený říjen – zelený leden“
12. října „V říjnu mráz a větry – leden únor teplý“
13. října „Divoké husy na odletu – konec babímu létu“
14. října „Sněží-li v říjnu – bude teplá zima“
15. října „Svatá Terezie – zasazuje zimní okna“
16. října „Jaký den Havel ukazuje – taková zima se objevuje“
17. října „Svatá Hedvika – do řepy medu nalívá“
18. října „Na svatého Lukáše – hojnost chleba i kaše“
19. října „Sněží-li brzy v říjnu – bude měkká zima“
20. října „V říjnu ovce domů hnáti – tuhé zimy se báti“
21. října „Svatá Voršila – zimu posílá“
22. října „V říjnu mráz a větry – leden únor bude teplý“
23. října „Když v říjnu listí nepadá – tuhá zima se přikrádá“
24. října „Má-li říjen hodně mrazů, sněhu – mívá leden teplo“
25. října „Po Kapistránu – lze spatřit za oráčem vránu“
26. října „Na svatého Rustika – každý domu utíká“
27. října „Když v říjnu hřmívá – úrodný rok bývá“
28. října „Na Šimona přikluše – velká zima tiše“
29. října „Po Šimoně a Judy – naděj se sněha, nebo hrudy“
30. října „Po Šimoně a Judy – je zima už všudy“
31. října „Když krtek ryje – bude mrznout, zle je“

Pranostiky na rok 2018 – Chvojen u Konopiště

Finanční pomoc pro rodiny s vážně nemocným dítětem

DOBRYANDEL.CZ
733-119-119
DOBRYANDEL@DOBRYANDEL.CZ

Padesát jedna rodin z Benešovska již dostalo finanční podporu nadace Dobrý anděl, která pomáhá také rodinám, v nichž se dítě potýká s vážným onemocněním. Díky každoměsíčním příspěvkům dárců – Dobrých andělů – mohou všechny těžkosti zvládat lépe alespoň po finanční stránce. Pomozte najít další rodiny, které tuto podporu potřebují!

„Dětí s vážným onemocněním, jejichž rodiny by potřebovaly finanční podporu, je mnohem více. Rodiče často neví, že u nás mohou o příspěvek požádat. Naší snahou je, aby se tato informace co nejvíce rozšířila,“ říká Petr Sýkora, spoluzakladatel nadace Dobrý anděl. *„Některým rodinám poradí lékaři či sociální pracovníci přímo v nemocnici, jiným pomoc doporučí pacientské organizace. K mnohým z nich se ale i přesto tato informace nedostane,“* dodává.

Komu nadace pomáhá?

Dobří andělé pravidelně každý měsíc podporují rodiny s nezaopatřenými dětmi, které zasáhlo vážné onemocnění. Typicky se jedná o onkologické onemocnění, selhání orgánů, vážné metabolické poruchy, těžká kombinovaná postižení, svalovou dystrofii Duchenne, cystickou fibrózu, nemoc motýlích křídel. Mimo vyjmenovaná onemocnění je možné také pomoci dětem, které se potýkají se vzácnými onemocněními a s těžkými kombinovanými poruchy (mentálními, smyslovými, tělesnými).

Kromě dětských pacientů podporují také rodiny s dětmi, v nichž onemocněl rakovinou jeden z rodičů. Za šest let fungování nadace podpořili dárci více než 5 643 rodin z celé České republiky.

Jak můžete pomoci právě vy?

Pokud máte ve svém okolí rodinu s takto vážně nemocným dítětem, neváhejte jí pomoc nadace doporučit. Kontakt je velmi jednoduchý – stačí zavolat nebo napsat e-mail a pracovníci již zajistí vše potřebné. Důležité je nebát se ozvat, Dobří andělé rodinám rádi pomohou.

Staňte se i vy Dobrým andělem.

Stačí krátká registrace na www.dobryandel.cz a můžete začít přispívat. Vaše finanční pomoc bude rodinám odeslána do posledního haléře. Díky svému Andělskému účtu si navíc můžete přečíst konkrétní příběhy rodin, kterým pomáháte.

Narození dětí

14. 07. 2018 – Vojtěch Fotr,
Trhový Štěpánov

Vojtěch Fotr s bratry Jakubem, Danielem, Petrem a s rodiči Dagmar a Petrem Fotrovými; foto Josef Korn

18. 07. 2018 – Tomáš Barek,
Trhový Štěpánov

Tomáš Barek s rodiči Hanou Tomanovou a Petrem Barkem; foto z rodinného alba

01. 08. 2018 – Sofie Daňková,
Trhový Štěpánov

Sofie Daňková s rodiči MVDr. Lenkou Daňkovou Jeřábkovou a Jiřím Daňkem; foto z rodinného alba

30. 07. 2018 – Vendelín Kočí,
Trhový Štěpánov

Vendelín Kočí se sestrou Zuzankou a s rodiči Lucií Jirkovou a Janem Kočím; foto z rodinného alba

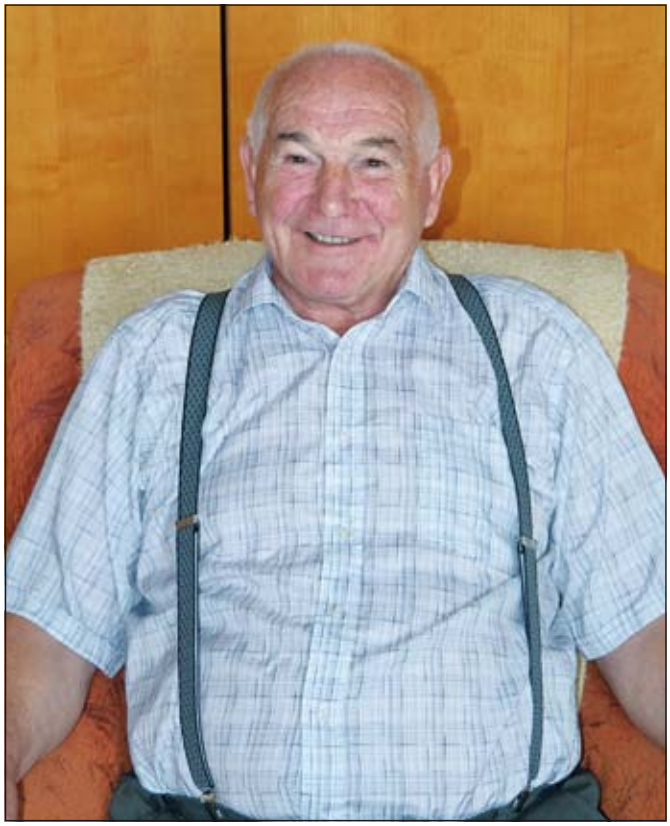
Jubilanti

Helena Kupsová
z Trhového Štěpánova oslavila 85. narozeniny 18. 08. 2018

Helena Kupsová z Trhového Štěpánova; foto archiv města

Václav Kopecký
z Trhového Štěpánova oslavil 80. narozeniny 16. 09. 2018

Václav Kopecký z Trhového Štěpánova; foto archiv města

Alena Králová
z Trhového Štěpánova oslavila 80. narozeniny 29. 08. 2018

Alena Králová z Trhového Štěpánova; foto archiv města

Blahopřání

Blahopřeji bratru Jaromíru Veselému k jeho životnímu jubileu 60 let. Děkuji za jeho obětavou práci pro Sbor dobrovolných hasičů Trhový Štěpánov. Jaromír je členem SDH od roku 1975. Vystřídal mnoho funkcí, nyní zastává místo preventisty města a člena JPO II. Přeji stálé zdraví.

Josef Korn, starosta SDH Trhový Štěpánov

Jaromír Veselý z Trhového Štěpánova; foto Josef Korn

Životní jubilea

01. 10. – Svatoslav Halama, Trhový Štěpánov – 65 let
03. 10. – Františka Frydrychová, Trhový Štěpánov – 88 let
03. 10. – Božena Kaletová, Trhový Štěpánov – 87 let
03. 10. – Věra Vilímovská, Trhový Štěpánov – 75 let
05. 10. – Jaroslav Ryšavý, Dubějovice – 65 let
07. 10. – Josef Veselka, Dalkovice – 81 let
10. 10. – Ludmila Petrásková, Dalkovice – 70 let
13. 10. – Marie Ciglerová, Trhový Štěpánov – 88 let
13.10. – Milada Starečková, Trhový Štěpánov – 70 let
17. 10. – Václav Kahoun, Trhový Štěpánov – 50 let
25. 10. – Květoslava Kořínková, Dalkovice – 70 let
26. 10. – Stanislav Kubík, Trhový Štěpánov – 60 let
01. 11. – Ludmila Šamšová, Trhový Štěpánov – 83 let
02. 11. – Miroslav Zeman, Střechov – 65 let
04. 11. – Roman Hájek, Trhový Štěpánov – 55 let
05. 11. – František Havlín, Střechov – 65 let
07. 11. – Marie Hejná, Trhový Štěpánov – 70 let
09. 11. – Bohuslav Vlasák, Trhový Štěpánov – 55 let
12. 11. – Jitka Kučerová, Dalkovice – 82 let
13. 11. – Josef Vesecký, Střechov – 83 let
14. 11. – Vladislav Drnovec, Trhový Štěpánov – 80 let
14. 11. – Josef Petrásek, Trhový Štěpánov – 75 let
16. 11. – Josef Korn, Trhový Štěpánov – 82 let
16. 11. – Petr Korn, Trhový Štěpánov – 55 let
20. 11. – Jaroslav Nerad, Trhový Štěpánov – 65 let
20. 11. – Miroslav Petrásek, Dalkovice – 50 let
22. 11. – Miloslava Prokopová, Trhový Štěpánov – 86 let
23. 11. – Cyril Obertík, Trhový Štěpánov – 60 let

Navždy odešli

16. 08. – Stanislav Filip, ze Sedmpán – ve věku 79 let
16. 08. – Rudolf Zajdl, z Dalkovic – ve věku 65 let
25. 08. – Miroslav Setnička, z Trhového Štěpánova – ve věku 54 let
13. 08. – Josef Nerad z Chlumu, dlouholetý štěpánovský kapelník – ve věku 67 let
20. 08. – P. Mgr. Martin Martiška MIC bývalý štěpánovský farář – ve věku 38 let

Poděkování

Stanislav Filip ze Sedmpán; foto z rodinného alba

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti a účast na posledním rozloučení s panem Stanislavem Filipem ze Sedmpán dne 22.8.2018.

Manželka, synové s rodinami a bratr

Vzpomínka

„Hvězdy Ti nesvítí,
slunce nehřeje,
už se k nám nevrátíš,
už není naděje.
Prázdný je domov,
smutno je v něm,
cestička k hřbitovu zůstala jen.
Musel ses vydat na cestu,
kde chodí každý sám
a dveře vzpomínek
nechal jsi dokořán.“

Ladislav Brýl z Dalkovic; foto z rodinného alba

Dne 11. září jsme vzpomněli třetího smutného výročí náhlého odchodu pana Ladislava Brýly z Dalkovic.

Za vzpomínku děkuje dcera Líba a manželka.

Sbor dobrovolných hasičů Sedmpány

vás srdečně zve na

MUZIKÁLOVÉ VYSTOUPENÍ

studentů Gymnázia Benešov

v Kulturním domě v Sedmpánech
20. října 2018 ve 20:00 hodin

Předsedova holina

XII. ročník

Dětské sportovní odpoledne

sobota 20.října 2018 v 14:00
Trhový Štěpánov směr Dalkovice

www.organizace5prosince.com

Startovné: 40 Kč.

Prezence: v den závodu od 13:40

Hlavní závod: hod holinou bývalého pana předsedy v dál - závod mužů, hod kozačkou bývalé paní předsedové - závod žen

Loňský vítěz: Jan Groček – 45,8m Radka Smutná – 20,7m

Doprovodný program:

17:00 - Rodinný mini maraton – štafeta na 4,2km – závodu se účastní rodinní příslušníci – družstvo má minimálně 3 členy a žádný z nich nesmí uběhnout více jak 1/2 tratě

Běžecké kategorie:

Start	Kategorie	Rok narození	Trať	Start	Kategorie	Rok narození	Trať
14:20	chlapci	2014 – 2015	100m	14:55	chlapci	2008 – 2009	400m
14:25	dívky	2014 – 2015	100m	15:05	dívky	2008 – 2009	400m
14:30	chlapci.	2012 – 2013	250m	15:15	chlapci	2006 – 2007	400m
14:35	dívky	2012 – 2013	250m	15:25	dívky	2006 – 2007	400m
14:40	chlapci	2010 – 2011	250m	15:35	muži	2002 – 2005	400m
14:45	dívky	2010 - 2011	250m	15:45	ženy	2002 – 2005	400m
15:55	lezci	2016 a ml.	20m	**16:00**	**veteráni+veteránky**	**nad 2001**	**4444m**

Pořadatel: Organizace 5.prosince

Občerstvení:. chutné

Pravidla: budou upřesněna před závodem. Organizátoři nepřebírají zodpovědnost za škody na majetku nebo zranění související s účastí na závodu nebo jeho návštěvou. Pořadatel si vyhrazuje právo použít fotografie, video a audio záznamy vztahující se k závodu.

Ceny: každý účastník obdrží diplom, Za nejdelší hod v hlavním závodě bude vítězi na rok propůjčena levá holina pana předsedy, případně kozačka paní předsedové. První 3 v každé kategorii pohár.

Výsledky: budou zveřejněny na stránkách www.organizace5prosince.com

Rekord: rekord nastavil bývalý předseda svým památným hodem v červenci roku 2006 v Kovacím Hamru. Tehdy pravou holinou přehodil jak hřiště, tak i přilehlou řeku a trefil se do vagónu právě projíždějícího vlaku s uhlím. Holina tak stále putuje po trati Praha Smíchov - Havlíčkův Brod.

Nejvíce se předsedovu hodu přiblížil: Jan Groček – 45,8 m dne 7.října 2017

Změna programu vyhrazena.

On-line registrace na www.organizace5prosince.com - akci podporuje Město Trhový Štěpánov

SPOLKOVÝ DŮM V TRHOVÉM ŠTĚPÁNOVĚ

NABÍDKA KURZŮ 2018–2019

Jazykové kurzy:	Kurz AJ – začátečníci
	Kurz AJ – mírně pokročilí
	Kurz AJ – pokročilí
	Kurz NJ – začátečníci
	Kurz NJ – mírně pokročilí
	Kurz NJ – pokročilí
	začátek kurzů – říjen 2018
Kurz kreslení:	začátek kurzu – září 2018
Kurz paličkování:	začátek kurzu – září 2018
Kurz korálkování:	začátek kurzu – září 2018
Turistický kroužek:	začínáme v září 2018

Do kurzů je možno se přihlásit na tel. 724 188 645
nebo na e-mail: spolkovy.dum@seznam.cz.
Cena jednotlivých kurzů bude stanovena podle počtu přihlášených osob.
Další informace najdete na webových stránkách města Trhový Štěpánov.

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 5 – říjen 2018 – informační a kulturní dvouměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová mistostarostka@trhovystepanov.cz telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Mgr. Stanislav Kužel. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 600 ks. Cena výtisku 5,-Kč. Uzávěrka 20. 09. 2018. Předáno pro grafické zpracování 30. 09. 2018